

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 41^{ΟΥ} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 83

Τέλος καλό-όλα καλά, θα βρεθούμε ξανά.

του Σωτήρη Ζήκου

Και ίσως τότε όλα θα έχουν αλλάξει. Αυτό είναι το κυρίαρχο μήνυμα που λάβαμε φέτος, είτε προσωπικά είτε μέσα από τις ταινίες: ζούμε σε μια διαρκή αναχώρηση, όπως η Πέτρα Γκόινγκ, μέσα σ' έναν θαυμαστό νέο κόσμο που αλλάζει συνεχώς και με μεγάλη ταχύτητα, μας αρέσει δεν μας αρέσει. Φορέας αυτής της αλλαγής είναι -λέει- οι νέες εφαρμοσμένες τεχνολογίες στην επικοινωνία. Τα ψηφιακά συστήματα. Το ίδιο το μέσο πια είναι το μήνυμα. Ίσως γιατί δεν υπάρχουν πια άλλα μηνύματα. Αναχωρούμε διαρκώς και πάμε μπροστά, πάντα μπροστά, στην επόμενη φάση, κυνηγώντας τη σκιά μας στο μέλλον. Αναζητώντας την επόμενη γενιά θεατών, τα καινούρια μοντέλα καταγραφής και επεξεργασίας εικόνων και ήχων, τους νέους κινηματογραφιστές. Όσο για τους "παλιούς" δημιουργούς, ενδιαφερόμαστε κυρίως για τα επόμενα σχέδιά τους, το ίδιο κι αυτοί, αφού τα προηγούμενά τους, ακόμα και τα πιο πρόσφατα, τα έχουμε ήδη δει και αρχειοθετήσει στη μνήμη μας σε συμπυκνωμένη μορφή. Τυχεροί λοιπόν όσοι τις μέρες αυτές, συντονισμένοι με το πνεύμα της εποχής, "τράβηξαν πλάνα" από τις παρουσίες εδώ, μέσα και έξω από τις αίθουσες, της Ανιές Βαρντά, του Σκολιμόφσκι, του Καϊτέλ, του Τόνι Γκάτλιφ, του Ριπστάιν, της Μεσκινί, του Παναχί και τόσων άλλων. Ποιος ξέρει πότε και αν θα τους ξαναδούμε έτσι όπως αλλάζουν τα πράγματα και μαζί τους αλλάζουμε κι εμείς. Νά που ο καιρός περνάει και κάποτε τελειώνει η γιορτή. Κάθε φινάλε είναι πια και ένα τέλος εποχής, ένας κύκλος που διευρύνοντας τον προηγούμενο κλείνει. Και μετά: φτου και πάλι από την αρχή. Φαντάσου λέει, του χρόνου να είμαστε όλοι με μια μικρή ψηφιακή κάμερα στο χέρι και να σινε-γράφει ο ένας τον άλλον. Μπορεί.

BACK TO THE FUTURE!

“Πιστεύω ότι το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης έχει γίνει ένα από τα πιο σημαντικά σημεία συνάντησης, στον χώρο του κινηματογράφου, στην Ευρώπη. Είναι σημαντικό όχι μόνο στη Θεσσαλονίκη ή στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια. Παίζει ένα σημαντικό ρόλο στο δίκτυο των φεστιβάλ, παγκοσμίως.”

Alberto Barbera

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

5 Τζέρι Σάτοπεργκ: Ο φίλος των κινούμενων και ακίνητων εικόνων είναι εδώ και μιλάει αποκλειστικά στο Πρώτο Πλάνο

6 Μικροσπρετώνες του Γούντι Άλεν η ταινία λήξης του 41ου Φεστιβάλ και συνέντευξη του Ιταλού Αλεσσάντρο Πίβα

7 Νουρί Μπιλγκέ Σεϋλάν, ένας αυτοβιογραφικός κινηματογραφιστής από την Τουρκία και τα Μαγικά σύννεφά του

8 Για την ανακάλυψη των ωραίων σκουπίδιών μιλάει ο Αντώνης Κόκκι-νος και για τις προφητικές ιστορίες με δράση ο Βασίλης Μπουντούρης

13 Το Ε.Κ.Κ. και η Βούλα Γεωργακάκου και για την μεταμοντέρνα κωμωδία του σε σκηνοθέτη μιλάει ο Χριστόφορος Χριστοφής

14 Πορτρέτα γυναικών στους Νέους Ορίζοντες και η Σοφί Φιλιέρ μιλά για την πρωίδα της που ακούει στο όνομα Αχ

15 Για την σκηνοθεσία της κίνησης μιας ιστορίας μιλάει ο Πορτογάλος Ζάο Μάριο Γκρίλο

16-17 Παίζοντας με γυάλινους βόλους στη Βαλκάνια και τρίτη και φερερική προβολή από τη Ρωσία

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΟΝΤΗ ΓΙΟΡΤΗ.

1911: Πρώτο σύρματο μήνυμα από Ιταλία σε Νέα Υόρκη.

• Ένα ακόμη βήμα, ένα μετέωρο βήμα μας απομένει ακόμα για να διασκελίσουμε και την πόρτα εξόδου απ' την 41η κινηματογραφική συνάντηση που ακούει στο όνομα Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Ο διάλογος που ξεκινούσε πριν 10 μέρες φτάνει στο κατακόρυφό του, τόσο για την διοργάνωση, όσο και για τις ταινίες που προβλήθηκαν και ιδιαίτερα για την ελληνική παραγωγή, που είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε στο σύνολό της. Το μετέωρο βήμα ενός διαλόγου για την σχέση μας με την ψηφιακή τεχνολογία, για την δυναμική του Ασιατικού κινηματογράφου, για την τηλε-φιλική διάθεση των Ελληνικών σκηνοθετών, για την αξία των ανεξάρτητων παραγωγών, για μια "σταχυολόγηση" των εικόνων και των προσώπων που παρέλασαν μπροστά μας. Ας μην πετάξουμε τίποτα, λοιπόν. Ακόμη, κι όταν πια η αυλαία θα έχει πέσει.

• Λίγες ώρες μας μένουν πριν συντελεστεί και η τελευταία πράξη της κινηματογραφικής γιορτής με την απονομή των βραβείων του Διεθνούς Διαγωνιστικού και τα προγνωστικά δίνουν και παίρνουν. Θα 'ναι τελικά το Ιράν με την ταινία *Τη μέρα που έγινα γυναίκα* ή μήπως η Ευρώπη με το Αγγλικό *Τελευταίο καταφύγιο* που θα κερδίσουν την ανώτερη διάκριση. Ή μήπως θα έχουμε κάποια έκπληξη από την outsider Αθηνά Τσαγκάρη, μιας και ο πρόεδρος της κριτικής είναι κι αυτός ένας outsider. Ίδωμεν.

• Οι θεατές πάντως φαίνεται να βρήκαν "αξέχαστους" τους *Αξέχαστους* του Makoto Shinozaki με απόσταση αναπνοής τις προαναφερθείσες ταινίες. Αν κερδίσει και Αλέξανδρο, κερνάω σάκε με γαρνιτούρα ρύζι, γιατί εγώ εκεί πόνταρα από την αρχή.

• Ίδωμεν, επίσης, και ποιοι θα είναι οι κερδισμένοι των Κρατικών Βραβείων, μιας και όλα τα βλέμματα, αύριο, θα είναι στραμμένα στην ιδιαίτερα γκλαμουρτζιδικη απονομή τους. Εκεί τα προγνωστικά βρίσκονται σε κάποια σύγχυση, μιας και καμιά ταινία δεν φάνηκε να ξεχωρίζει ιδιαίτερα ή να κερδίζει μεγάλη έκταση στην αγάπη των θεατών και των κριτικών.

• Έκτος, ίσως, απ' την περίπτωση της ερμηνευτικής άσας του Αλέκου Αλεξανδράκη που δίκαια διεκδικεί το βραβείο ανδρικής ερμηνείας.

travelling

Το ταξίδι τελειώνει εδώ... του χρόνου μπορεί να δούμε και καμιά ταινία...

• Μπορεί φέτος να μην μας προέκυψε κάποιος Αβδελιώδης να κερδίσει κατα κράτος τις καρδιές των θεατών, αλλά, όπως δείχνουν τα πράγματα μέχρι στιγμής, η *Αγέλαστος Πέτρα* κατάφερε να μαζέψει την καλύτερη σοδειά προτιμήσεων. Για να δούμε τι θα μαζέψει και στα κρατικά βραβεία;

• "Κέντρο στο οποίο αποκρυσταλλώνεται η κινηματογραφική παραγωγή των Βαλκανίων",

Χαζομπάμπας: Το μέλλον δεν βρίσκεται στην ψηφιακή τεχνολογία. Βρίσκεται πίσω μου. (και στο εξώφυλλο!!!)

με την φρεσκάδα και την δύναμή τους καταφέρνουν να παρασύρουν τους θεατές σε αυτό το παιχνίδι. Φέτος η πιο cult λέξη που ξεπήδησε μέσα από ταινία, είναι η λέξη "σταχυολογώ". Η Ανιές Βαρντά κατάφερε για ακόμη μια φορά να αποδείξει ότι η νεότητα δεν είναι ζήτημα ηλικίας, αλλά διάθεσης και παιδείας.

• Ο Τζέρι Σάτσμπεργκ, ένα έκτακτα τιμωμένο πρόσωπο του Φεστιβάλ και η προβο-

SPOTLIGHT ΚΑΤΣΟΥΡΙΔΗΣ

• Βραδιά Κατσουριδής η χθεσινή. Πλήθος καλλιτεχνών, πολιτικών αλλά και κοινού, τίμησαν τον σπουδαίο άνθρωπο του κινηματογράφου, παρευρισκόμενοι στην τελετή βράβευσής του με τον ειδικό χρυσό Αλέξανδρο για το σύνολο του έργου του. Ανάμεσά τους ο πρόεδρος του Φεστιβάλ, Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο οποίος και έκανε την απονομή, οι Παντελής Βούλγαρης, Βασίλης Βαφέας, Νίκος Κούρκουλος, που μίλησαν για το έργο του, καθώς και ο Ευάγγελος Βενιζέλος, η Δέσπω Διαμαντίδου, η Μαίρη Χρονοπούλου, ο Σερραφείμ Φυντανίδης, η Μαριάννα Λάτση.

• Στην αρχή της εκδήλωσης προβλήθηκε ένα δεκάλεπτο φιλμάκι, μια συνόψιση της διαδρομής του Κατσουριδής, με τον ίδιο να επισημαίνει τους πιο σημαντικούς σταθμούς της ζωής του. Όταν στη συνέχεια ανέβηκε στη σκηνή για να παραλάβει το βραβείο δεν μπορούσε να κρύψει τη συγκίνησή του.

• «Στα 50 χρόνια που δουλεύω στον κινηματογράφο άλλαξαν πολλά, άλλαξε ο κόσμος, αλλάξαμε κι εμείς» είπε για να συμπληρώσει ότι το αισιόδοξο είναι ότι ο κινηματογράφος είναι ακόμα εδώ και ότι τον γεμίζει ελπίδες η προσδοκία πως το αύριο που έρχεται θα είναι καλύτερο από το χθες.

• «Με χαρακτηρίζουν εργάτη του κινηματογράφου.

Εμένα αυτό δε με μειώνει καθόλου αντίθετα με κάνει να αισθάνομαι πολύ όμορφα», ενώ και όταν τον ρωτάνε τι του αρέσει περισσότερο αυτός απαντάει «ο ίδιος ο κινηματογράφος που αποτελεί τον έρωτα της ζωής μου».

• Ο Παντελής Βούλγαρης προσπάθησε κατά την ομιλία του να συνοψίσει το έργο του Κατσουριδής στα 50 αυτά χρόνια.

Αργότερα όμως ο ίδιος ο Κατσουριδής κατέληξε με το δικό του απολογισμό στα

Σταύρος Παράβας, Δημήτρης Ειπίδης, Σερραφείμ Φυντανίδης, Παντελής Βούλγαρης, και τέσσερα κάδρα στην είσοδο του Παύλου Ζάννα.

Παν Παν: Τι σκηνικό είναι αυτό ρε Χάρη; Ξαν φιγούρες κόμιξ φαινόμενα... Χα Πα: Έχω μια ιδέα για κόμιξ σειρά στην ΕΤ, είσαι;

Χαρακτήρισε το Φεστιβάλ ο διευθυντής του Ινστιτούτου Κινηματογράφου του Βελιγραδίου Μίρολγιαμπ Βούκοβιτς, κατά την χθεσινή συνέντευξη τύπου. "Στη Θεσσαλονίκη είναι πιο εύκολο να παροργιστεί το κλίμα και η νοοτροπία των βάλκανιων σκηνοθετών", επισημάνει. Μιμμι!

• Κάθε χρόνο κι από κάποια ταινία προκύπτει κάποιο σλόγκαν. Συνήθως, ταινίες νέων δημιουργών,

λή της ταινίας του με τα πόνυ, μια εκπληξη μικρή, είναι από χθες εδώ. Πόσοι όμως ξέρουν ότι το 1995, με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννηση του κινηματογράφου, συμμετείχε στη δημιουργία ενός ντοκιμαντέρ μαζί με τους Αγγελόπουλο, Μπούρμαν, Γαβρά, Γκρίναουσι, Χάνκε, Κιανόσταμι, Κοντασλόφσκι, Σπάικ Λι, Πατρίς Λεκόντ, Λίντς, Πιντλιέ, Λιβ Ούλμαν, Βέντερς και άλλους, όπου ο καθένας

καλούνταν να γυρίσει μια μικροσκοπικού μήκους ταινία 52 δευτερολέπτων, με ασύγχρονο ήχο και τρεις λήψεις το πολύ, με την αρχαία κάμερα που τραβούσε ο Λυμάρ; Δε μάλμε βέβαια για πόσους το έχουν δει...

Στέργιος Ζομπιάς - asterios_z@hotmail.com

Βαγγέλης Ρητάς

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	CINE PROVLITA 1	CINE PROVLITA 2	CINE PROVLITA 3	CINE PROVLITA 4
20:30 ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΕΞΗΣ ΜΙΚΡΟΠΑΤΕΡΝΕΣ SMALL TIME CROOKS, 95' WOODY ALLEN USA, 2000 O.V. English • Greek subtitles	13:00 N.H. Spotlight Varda ΔΙΚΟΣ ΣΤΕΓΗ, ΔΙΚΟΣ ΝΟΜΟ SANS TOIT NI LOI, 105' France, 1985 O.V. French • English subtitles 15:00 N.H. New French Cinema OX AIE, 106' SOPHIE FILLIERES France, 2000 O.V. French • English subtitles 17:30 N.H. Explorations ΕΓΩ, ΕΣΥ, ΑΥΤΟΙ EU, TU, ELLES, 102' ANDRUCHA WADDINGTON Brazil, 2000 O.V. Portuguese • English subtitles 20:00 N.H. Night Times SKIN FLICK, 70' BRUCE LABRUCE Germany, 1999 O.V. English 22:30 Film-Surprise	13:00 New Russian Cinema ΣΕ ΚΕΙΝΗ ΤΗ ΧΩΡΑ W TOJ STRANIE, 85' LIDIA BOBROVA Russia, 1997 O.V. Russian • English subtitles 15:00 Balkan Survey ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗ MARSAI, 97' VINKO BRESAN Croatia, 1999 O.V. Croatian • English subtitles 17:30 New Russian Cinema Ο ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ BARAK, 111' VALERI OGRODNIKOV Russia, 1999 O.V. Russian • English subtitles 20:00 Balkan Survey Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ MEHANIZAM, 94' DJORDJE MILOSLAVLJEVIC Yugoslavia, 2000 O.V. Serbian • English subtitles 22:30 New Russian Cinema ΑΣΘΕΝΙΚΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ASTENICESKIJ SINDROM, 153' KIRA MURATOVA Russia, 1989 O.V. Russian • English subtitles	12:30 N.H. Produced by Paulo Branco H RITHE LA FIDELITE, 165' ANDRZEJ ZULAWSKI France, 1999 O.V. French 15:30 N.H. Spotlight Varda Η ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΛΗ ΟΧΙ L' UNE CHANTE L' AUTRE PAS, 120' France, 1976 O.V. French • English subtitles 18:00 N.H. Night Times H POZ NTBA SCARLET DIVA, 91' ASIA ARGENTO Italy, 2000 O.V. Italian • English subtitles 20:30 N.H. Main Programme ΠΙΘΑΝΟΙ ΚΟΖΜΟΙ POSSIBLE WORLDS, 93' ROBERT LEPAGE Canada, 2000 O.V. English 23:00 N.H. Produced by Paulo Branco ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΒΑΕΜΜΑ LONGE DA VISTA, 87' JOAO MARIO GRILLO Portugal, 1998 O.V. Portuguese • English subtitles	12:00 Making of... (Angelopoulos) ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΕΝΑ ΓΥΡΙΣΜΑ ΕΙΝΑΙ (ΒΕΤΑ) DEN INE TIPOTA ENA YIRISMA EINAI, 11' ALEXANDROS LOUKOS Greece, 2000 O.V. Greek 24 ΟΡΕΣ-ΤΑΙΝΙΑ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΝΕΥΡΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ 24 ORES-TAINIA STA ORIA NEYRIKIS KRISIS, 50' Greece/Canada • France 1991 TO ΤΕΛΟΣ ΜΙΑ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ TO TELOS MIA AIONIOHTITAS, 58' ALEXANDROS LAMBRIDIS Greece 14:30 Skolimowski Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΜΑΕΤ HAMLES, 8' Poland, 1959-60 O.V. Polish ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ RECE DO GORY 1st version, 78' Poland, 1967 O.V. Polish 16:30 Skolimowski ΤΗΝ ΤΖΑΝΤΑ Η ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ PIENIAZDZ ALBO ZYCIE, 6' Poland, 1961 O.V. Polish ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ RECE DO GORY 2nd version, 78' Poland, 1981 O.V. Polish • English subtitles 18:30 Ripstein ΑΥΤΑ ΕΧΕΙ Η ΖΩΗ ASI ES LA VIDA..., 96' ARTURO RIPSTEIN Mexico/Spain/France, 2000 O.V. Spanish • English subtitles 20:30 Angelopoulos Ο ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΟΣ O MELISSOKOMOS, 120' Greece, 1986 23:00 Skolimowski ΧΕΙΜΑΡΡΟΙ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ TORRENTS OF SPRING, 101' Italy/France, 1989 O.V. English • French subtitles	11:00 Greek Film Festival ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΕΡΙΑΔΟΣ TO MILO TIS ERIDOS, 100' VASSILIS BOUDOURIS Greece, 2000 O.V. Greek 13:00 Greek Film Festival Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΙΜΟΥ I VASILISA MAIMOU, 90' CHRISTOFOROS CHRISTOFIS Greece, 2000 O.V. Greek 15:00 International Competition ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ SAMOTARI, 104' DAVID ONDRICEK Czech Republic, 2000 O.V. Czech • English subtitles 17:00 Out of Competition ΜΑΓΙΛΑΤΙΚΑ ΣΥΝΗΘΑ MAYIS SIKINTISI, 130' NURI BILGE CEYLAN Turkey, 1999 O.V. Turkish • English subtitles 20:00 International Competition Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΝΑΧΟΡΗΣΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑ ΓΟΙΝΓ THE SLOW BUSINESS OF GOING, 101' ATHINA RACHEL TSANGARI USA/Greece, 2000 O.V. English 22:00 International Competition ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΜΕΣΣΙΑ ESPERANDO AL MESIAS, 98' DANIEL BURMAN Italy/Argentina/Spain, 2000 O.V. Spanish • English subtitles

ΕΙΔΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ

Την Κυριακή 19 Νοεμβρίου, στις 14.30, στο χώρο των Συνεντεύξεων Τύπου της Αποθήκης Γ', θα πραγματοποιηθεί ειδική τελετή για την απονομή των βραβείων που έχουν θεσπίσει φορείς του διεθνούς και ελληνικού κινηματογραφικού χώρου.

Βραβεία θα απονεμούνται:

- η Διεθνής Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI),
- η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ),
- το περιοδικό ΣΙΝΕΜΑ

Την ίδια ώρα στον ίδιο χώρο θα ανακοινωθούν και τα βραβεία κοινού Dewar's για την καλύτερη ελληνική και την καλύτερη ξένη ταινία που ψήφισε το κοινό στις κινηματογραφικές αίθουσες.

ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ

Η αυλαία πέφτει. Την Κυριακή, 19 Νοεμβρίου, ολοκληρώνονται οι εκδηλώσεις του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Δεκαπέντε ταινίες, πρώτες ή δεύτερες παραγωγές νέων σκηνοθετών, διεκδικούν στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνισμού το Χρυσό και Αργυρό Αλέξανδρο, βραβεία που θα απονείμει το βράδυ της Κυριακής η Διεθνής Κριτική Επιτροπή.

Η τελετή λήξης θα πραγματοποιηθεί στις 20.30 το βράδυ στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ. Ο διευθυντής του Φεστιβάλ, Μιχάλης Δημόπουλος, θα παρουσιάσει τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής, τα οποία θα ανακοινώσουν και θα απονείμουν τα βραβεία. Πρόεδρος της φέτος, ο πολωνός σκηνοθέτης Γέρζι Σκολιμόφσκι, το έργο του οποίου τίμησε το 41ο Φεστιβάλ, προβάλλοντας όλες τις ταινίες του. Τα μέλη της Επιτροπής είναι ο Μεξικανός παραγωγός Χόρχε Σάντσεζ, ο Τούρκος ηθοποιός Τούνσελ Κούρτζι, ο Γερμανός σκηνοθέτης Φρεντ Κέλεμεν, ο Ουγγαρέζας σκηνοθέτης Τζούντιτ Έλεκ, ο Ιταλός κριτικός κινηματογράφου και διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας Αλμπέρτο Μπαρμπέρα και ο Έλληνας σκηνοθέτης Φώτος Λαμπρινός.

Τα βραβεία του Διεθνούς Διαγωνισμού είναι τα εξής: Βραβείο Καλύτερης Ταινίας (Χρυσός Αλέξανδρος), Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής (Αργυρός Αλέξανδρος), Βραβείο Σκηνοθεσίας, Βραβείο Σεναρίου, Βραβείο Ερμηνείας Α' ανδρικού και Α' γυναικείου ρόλου και τέλος Βραβείο Καλλιτεχνικής Επίτευξης.

Θα ακολουθήσει η προβολή της τελευταίας ταινίας του Γούντι Άλεν *Μικροαπατεώνες* (Small Time Crooks), με την οποία θα κλείσει και επίσημα η 41η διοργάνωση.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΕΤΟΥΣ 2000

Δευτέρα, 20 Νοεμβρίου, 21:15 • ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Το ανακαινισμένο Βασιλικό Θέατρο εγκαινιάζει τη νέα του περίοδο, φιλοξενώντας την τελετή απονομής των Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων ποιότητας, Ετους 2000.

Τη βραδιά αυτή, ο Λευκός Πύργος θα φωτιστεί θεαματικά, ο περιβάλλων χώρος θα «σαρωθεί» από αντίστροφο προβολείς, και η είσοδος υποδοχής θα προδιαθέτει για τη λάμψη της τελετής στη φημισμένη θεατρική αίθουσα.

Από τη σκηνή του Βασιλικού Θεάτρου, του ιστορικού χώρου της πολιτιστικής και καλλιτεχνικής ζωής της Θεσσαλονίκης, θα παρελάσει το παρόν, το μέλλον αλλά και το παρελθόν του ελληνικού κινηματογράφου. Κατά τη διάρκεια των απονομών, μουσικοχορευτικά δρώμενα θα αναπαριστούν την ιστορία του και θα θυμίζουν στιγμές από ταινίες-ορόσημα για την ελληνική 7η Τέχνη. Και όλα αυτά, υπό τους ήχους της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Οικοδεσπότης της βραδιάς ο Σπύρος Παπαδόπουλος και στο πλευρό του ο Αλέξης Κωστάλας και η Μαρία Κουφοπούλου. Την παραγωγή έχει η ανώνυμη εταιρεία τηλεοπτικών / κινηματογραφικών ταινιών ΚΙΝΟ, ενώ την τηλεοπτική κάλυψη της εκδήλωσης έχει η Ε.Ρ.Τ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΑ ΑΠΟΝΕΙΜΟΥΝ ΟΙ:

- Ρούλα Πατεράκη
- Δημήτρης Καταλειφός
- Γιώργος Μιχαλακόπουλος
- Πέτρος Φυσσούν
- Μαίρη Αρβανίτη
- Κάτια Δανδουλάκη
- Άκης Σακελλαρίου
- Στέλιος Μάινας
- Πέμυ Ζούνη
- Δήμητρα Χατούπη
- Γιώτα Φέστα
- Γιάννης Βόγλης
- Σταύρος Παράβας
- Υβόννη Μαλτέζου
- Ναταλία Δραγούμη
- Γιώργος Νινιός
- Σπύρος Παπαδόπουλος
- Μάνια Παπαδημητρίου
- Φένια Παπαδοδήμα
- Κατερίνα Χέλμη

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΓΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΝΑΤΑΣΣΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΔΙΑΚΟΜΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΡΓΑΝΤΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΡΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
ΑΚΗΣ ΓΟΥΡΖΟΥΛΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΩΤΙΣΜΩΝ
ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ ΚΥΡΙΑΔΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ CHEF
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΟΡΟΒΓΚΑΣ
ΑΛΕΞΗΣ ΛΟΥΤΖΗΣ
ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΗΧΟΛΗΨΙΑΣ
ΣΥΓΚΛΕΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΦΕΤΣΑΣ
ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

1ος ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ
ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΗΘΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ
ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΤΖΗΑΝΔΡΕΟΥ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΒΟΗΘ. ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ
ΕΛΕΑΝΑ ΠΑΣΧΟΥ

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ
ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ
ΤΑΣΟΣ ΜΠΟΥΛΜΕΤΗΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ
ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΑ ΟΜΑΔΑ «ΝΤΟΡΤΙΑ»
ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΟΥΔΗΣ
ΣΑΡΑ ΓΑΝΩΤΗ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΙΖΒΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΑΚΑΛΗ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΣ
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΒΟΗΘ. ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ
ΓΛΥΚΑ ΒΑΒΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΝΕΛΕΑΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

MAKE-UP
ΑΛΙΘΙΑ ΡΟΜΕΡΟ

ΚΟΜΜΟΣΕΙΣ
ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΝΙΚΟΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΧΟΡΕΥΤΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΧΑΤΖΑΡΙΔΟΥ
ΜΕΛΙΝΑ (ΒΟΗΘΟΣ)

ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ

ΧΟΡΕΥΤΕΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΚΩΤΙΑΔΗ
ΑΥΡΟΚΟΜΗ ΚΛΟΥΚΙΝΑ
ΜΑΡΙΑ ΚΡΟΥΣΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΗ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΝΤΩΝΑΚΗ
ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΟΣΧΗΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΟΛΟΒΟΥ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΑΒΒΑ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΕΦΕΡΕΙΔΗΣ
ΑΛΕΧ. ΝΙΚΙΣΗΑΝΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Μια ασυνήθιστη κατάσταση	3,770	3,574	3,672
2. Ερωτομπλεξίματα	3,780	3,930	3,853
3. Αξέχαστοι	4,423	4,020	4,221
4. Κλειστοί δρόμοι	4,168	3,903	4,036
5. Τη μέρα που έγινα γυναίκα	4,089	4,076	4,083
6. Το τελευταίο καταφύγιο	4,084	4,161	4,122
7. Τέλος αιώνα	3,338	3,666	3,502
8. Χαμένοι δολοφόνοι	3,746	3,555	3,651
9. Τζορτζ Ουάσινγκτον	3,391	3,622	3,506
10. Περιμένοντας τον Μεσσία	3,844	4,000	3,922
11. Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος	3,885	3,520	3,703
12. Εφήμερη πόλη	2,878	3,632	3,255
13. Το κεφάλι γυρίζει	2,768	3,273	3,021
14. Η διαρκής αναχώρηση της Petra Going	3,185	3,432	3,308
15. Μοναχικοί τύποι	4,181		

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

1. Χαμένος παράδεισος	2,470	2,544	2,509
2. Ένας κι ένας	4,158	4,140	4,149
3. 17 στα 18	3,857	3,623	3,740
4. 2000 + 1 στιγμές	3,212	2,894	3,053
5. Το φως που σβήνει	4,418	4,351	4,385
6. Αγέλαστος πέτρα	4,338	4,617	4,478
7. Φτηνά τσιγάρα	4,073	4,365	4,219
8. Το σπίτι του Κάιν	4,200	3,813	4,006
9. Κανείς δε χάνει σ' όλα	3,026	2,420	2,723
10. Πάμπωχοι Α.Ε.	3,939	3,946	3,943
11. Η εποχή των ασεβών	3,284	2,288	2,786
12. Το μήλο της έριδος	3,789		
13. Η βασιλίτσα μαϊμού			

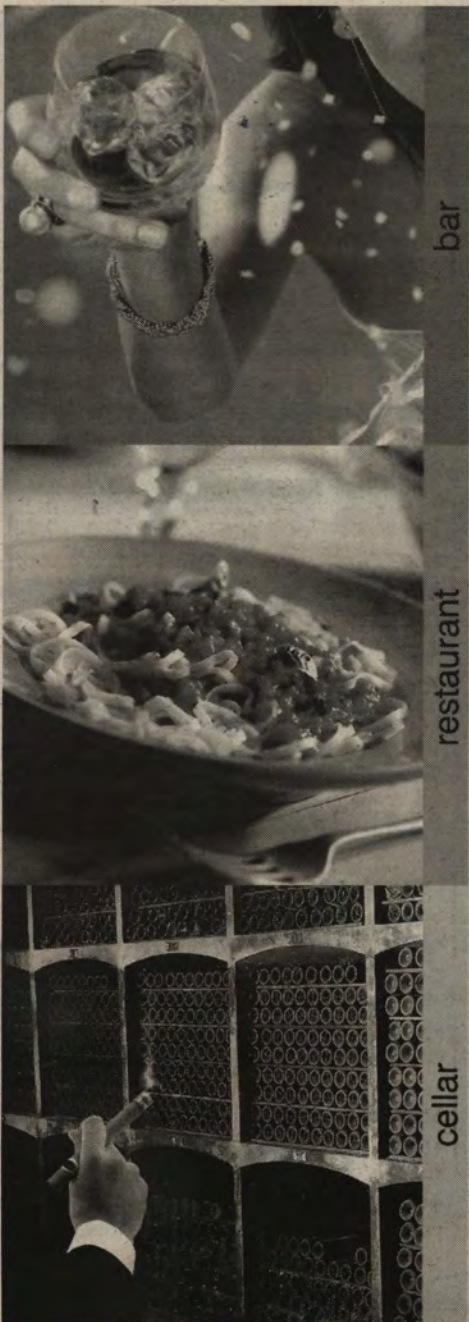
Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

88μισό: το ραδιόφωνο του Φεστιβάλ

Από την Τρίτη 14 Νοεμβρίου, στο πρόγραμμα κάλυψης του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, μεταδόθηκαν οι παρακάτω συνεντεύξεις:

- Δημήτρης Αθανίτης
- Φίλιππος Κουτσάφτης
- Florian Flicker
- Νίκος Στεφανίδης
- Μαρκ Χατζηπατέρας
- Ιάσων Τριανταφυλλίδης
- Sophie Fillieres
- Agnès Varda
- Μαρία Κατσούνακη
- Alberto Barbera
- Jerzy Skolimowski
- Γιώργος Ζαρζώνης
- Χρήστος Μήτσος
- Άγγελος Φραντζής
- Αντρέας Καραγιάν
- Marziyeh Meshkini
- Παναγιώτης Τιμογιαννάκης
- Γιάννης Σολδάτος
- Ρένος Χαλαραμπίδης
- Dito Tsintsadze
- Dan Georgakas
- Joao Pedro Rodrigues
- Βίκυ Βολιώτη
- Βασίλης Ντούρος
- Δημήτρης Μελέτης
- Αργύρης Μπακιρτζής
- Γιώργος Τσεμπερόπουλος
- Χρήστος Χωμενίδης
- Αθηνά Ραχίλ Τσαγκάρη
- Daniel Burman
- Μίρκα Παπακωνσταντίνου
- Μιχάλης Ρέππας
- Θανάσης Παπαθανασίου
- Αλέξης Κωστάλας

17 ΧΝΕΛΟΙΝΟ
BAR | RESTAURANT | CELLAR

ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 133
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 853.330

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

MERLOT

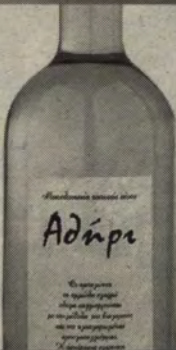
Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος ερυθρός
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφυρό χρώμα,
μπονκέτο με αρώματα
μικρών κόκκινων φρούτων
σε πιπεράτο φόντο
και βελούδινη γεύση.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

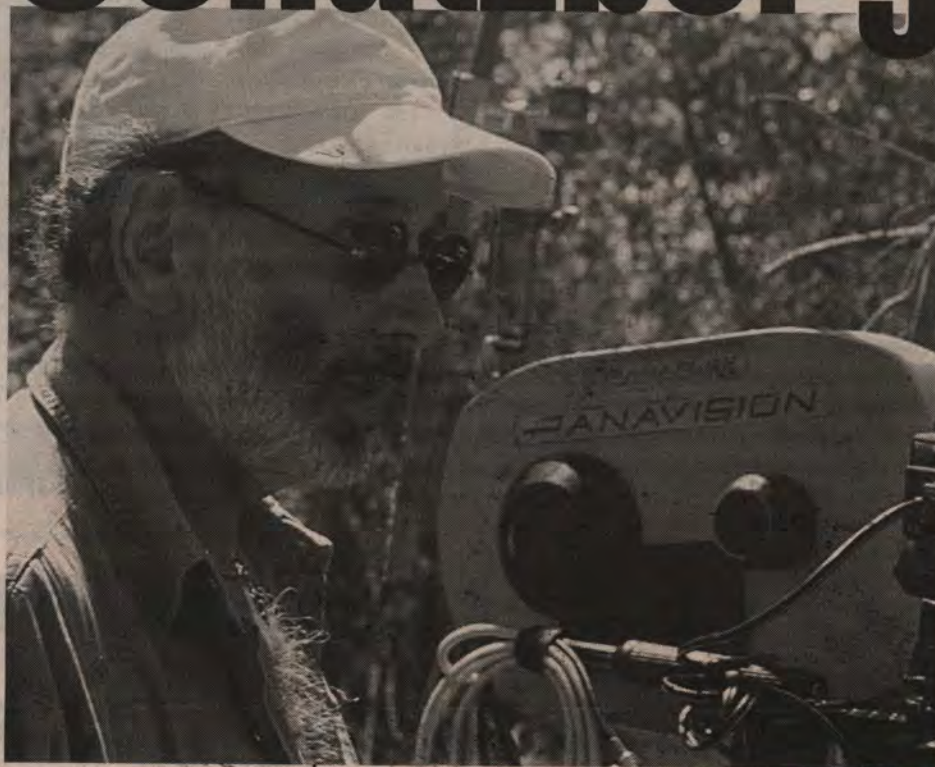

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρουτώδες άρωμα,
απαλή και δροσερή γεύση.

Ενάγγελος Ιωάννης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Jerry Schatzberg

Πέρασαν πέντε χρόνια από τότε που επισκέφτηκε το φεστιβάλ ως μέλος της Κριτικής Επιτροπής και δέκα από τότε που γύρισε την τελευταία του ταινία *Reunion*. Στο διάστημα αυτό, ο Τζέρι Σάτμπεργκ, αυθεντία στη φωτογραφία της μόδας που συνεργάστηκε με περιοδικά όπως η *Vogue*, το *Esquire* και το *Life*, ο άνθρωπος που είδε το ταλέντο του Αλ Πατσίνο και του Μόργκαν Φρήμαν, ο σκηνοθέτης του *Σκιάχτρου* που το 1973 έφυγε από τις Κάνες με το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής, είχε πάντα ένα σχέδιο στο μυαλό του. Έβγαζε φωτογραφίες, έγραφε σενάρια, έκανε εκθέσεις σε όλο τον κόσμο. Αυτή τη φορά, ήρθε στη Θεσσαλονίκη για να συναντήσει φίλους αγαπημένους όπως μας είπε, αλλά και για να δείξει στο κοινό την νέα του ταινία. Ένας έφηβος 73 ετών μίλησε για την Νέα Υόρκη που λατρεύει, για τα πανέμορφα οράματα του Αγγελόπουλου τον οποίο θεωρεί αυθεντία του κινηματογράφου και για την επιθυμία του να κάνει μία έκθεση φωτογραφίας με πορτραίτα προσωπικοτήτων εδώ στο λιμάνι και τις υπέροχες αποθήκες δίπλα στη θάλασσα.

Ποια ήταν η βασική πηγή έμπνευσης του φιλμ *The day the ponies come back*;

Ο σπόρος του σεναρίου προέρχεται από την πρώην γυναίκα μου. Ερχόμενη στην Αμερική, έκανε πολλά χρόνια να δει τον πατέρα της και έχασε τα ίχνη του. Για πολλά χρόνια ψάχναμε να τον βρούμε. Θεώρησα ότι θα ήταν ενδιαφέρον για ένα Γάλλο που ζει μια τόσο επαρχιώτικη ζωή και είναι τόσο εσωστρεφής, να έρθει στην Νέα Υόρκη με μόνο στοιχείο μία διεύθυνση ψάχνοντας να βρει τον πατέρα του. Μια διεύθυνση παρμένη από ένα πόστερ της κουζίνας του που αντιστοιχεί σε μία οδό του Νότιου Μπρονξ.

Σημαίνει κάτι ιδιαίτερο για σας, αυτή η αναζήτηση του πατέρα;

Όλοι ψάχνουμε για τον πατέρα μας ακόμα κι αν έχουμε πατέρα. Πάντα θέλουμε να τον ευχαριστήσουμε, να κάνουμε κάτι καλό γι' αυτόν, όποια κι αν είναι η σχέση μας μαζί του. Και πιστεύουμε ότι αν ευχαριστήσουμε αυτόν, θα ευχαριστήσουμε τον εαυτό μας και έτσι αυτό θα γίνει η ταυτότητα μας. Νομίζω ότι είναι ένα θέμα οικουμενικό, γι' αυτό και θεωρώ αυτή την ταινία μία από τις πιο προσωπικές μου ταινίες.

Είναι αλήθεια ότι κλαίγατε στη διάρκεια των γυρισμάτων;

Κλαίω πολύ στα φιλμ μου και μου αρέσει πολύ. Αυτό έκλαιγα και στο μοντάζ. Ξέρω ότι είναι απλά μια ταινία αλλά με αγγίζει συναισθηματικά. Μου αρέσει να λειτουργώ συναισθηματικά γιατί μόνο έτσι μπορεί και το κοινό να συγκινηθεί. Ακόμα κι όταν διαβάζω ένα σενάριο, ξέρω πως αν με αγγίζει συναισθηματικά, με ενδιαφέρει να το κάνω ταινία.

Ήσασταν ήδη ένα πολύ πετυχημένος φωτογράφος όταν αποφασίσατε να στραφείτε στον κινηματογράφο. Τι σας οδήγησε στο σινεμά;

Ξεκίνησα σαν φωτογράφος και αγαπάω πολύ τη φωτογραφία, ακόμα άλλωστε ασχολούμαι μ' αυτήν. Αλλά όταν είσαι σ' αυτή τη δουλειά και κάνεις κάτι καλό, μετά σου ζητούν να πουλήσεις οδοντόπαστες και παπούτσια. Το έκανα αυτό και δεν μου άρεσε. Ήθελα να προχωρήσω σε κάτι περισσότερο. Είχα μια φίλη που ήταν μοντέλο και πέρασε πάρα πολύ δύσκολα. Ξέρετε στην αμερικάνικη κοινωνία, σου συμπεριφέρονται υπέροχα όταν βγάζεις λεφτά αλλά μόλις τελειώσει αυτό σε διαγράφουν. Λυπήθηκα τόσο πολύ γι' αυτό που της συνέβαινε και ήθελα να

κάνω ένα φιλμ για να καταλάβουν οι άνθρωποι τι συμβαίνει στον κόσμο της μόδας. Έτσι προέκυψε η πρώτη μου ταινία, το *Puzzle of a Downfall Child* με την Φέι Ντάναγουέι.

Έχοντας φωτογραφίσει και κινηματογραφίσει ανθρώπους όπως ο Αλ Πατσίνο, η Φέι Ντάναγουέι, ο Μπομπ Ντύλαν και τόσο άλλοι, υπήρξε κάποια στιγμή που νιώσατε ότι η δύναμη της προσωπικότητας τους ξεπερνούσε το μέσο;

Όχι, γιατί όταν δούλεψα με πολλούς από αυτούς, δεν ήταν μεγάλοι σταρ. Για τον Αλ Πατσίνο ήταν η πρώτη και τρίτη του ταινία. Τον αντιμετώπισα ως ταλέντο και αυτό το ταλέντο ερμήνευε κάτι για μένα. Αργότερα στην φιλμογραφία μου έκανα μια ταινία με τον Μόργκαν Φρήμαν. Είναι ένας σπουδαίος ηθοποιός, δούλεψε ήδη για 30 χρόνια και κανείς δεν τον ήξερε. Όταν δούλεψε μαζί μου, είχε τον σωστό ρόλο για να τον δει ο κόσμος. Όταν ήρθε να διαβάσει για μένα, αναγνώρισα αμέσως τον σπουδαίο ηθοποιό που είχα μπροστά μου και άλλαξα τον χαρακτήρα του σεναρίου για να ταιριάζει στο Μόργκαν, στο σενάριο ήταν πολύ πιο νέος. Εγώ είδα απλά μπροστά μου μια κορυφαία υ-

“ Ζεις μόνο μια φορά και δεν ζεις για την καριέρα αλλά για την ζωή. ”

ποκριτική δύναμη. Και σήμερα είναι τεράστιος.

Πως καταφέρατε να πείσετε τόσο σημαντικές προσωπικότητες να τις φωτογραφίσετε;

Ήμουν τυχερός γιατί βρέθηκα στο σωστό μέρος τη σωστή στιγμή. Αν φωτογραφίσεις τον Μπομπ Ντύλαν σήμερα δε θα είναι ο Μπομπ Ντύλαν του τότε. Ακόμα και τώρα έρχονται σε μένα και ζητάνε εκείνες τις φωτογραφίες, δεν βγάζουν καινούριες. Ήμουν φίλος με τη γυναίκα του πολύ πριν παντρευτούν και καθώς έβλεπα με το χρόνο την τεράστια προσωπικότητα του και το τι θα γινόταν, της είπα ότι θέλω να τον φωτογραφίσω. Έτσι ξεκίνησα. Έκανα πολλές φωτογραφίες γι' αυτόν. Ήμουν επίσης φίλος με τους Rolling Stones και την Φέι Ντάναγουέι, μετά τους φωτογράφισα. Έτσι συνέβαινε. Πρώτα ήμουν φίλος και μετά φωτογράφος. Ποτέ δεν τους είδα ως εικόνες αλλά ως ταλέντα.

Πως αναγνωρίζει κανείς ένα μεγάλο ταλέντο; Είναι πολύ δύσκολο γιατί πρέπει να υπάρχει ένα ένστικτο. Όπως ένστικτο είναι και το ίδιο το ταλέντο. Όταν βλέπω κάποιον να παίζει, ίσως να μου αρέσει ίσως όχι. Αυτό είναι το δικό μου ταλέντο. Αλλά δεν υπάρχει καμία φόρμουλα για να αναγνωρίσεις το ταλέντο.

Για ποιον αισθανθήκατε έτσι τελευταία; Όταν είδα το *Χορεύοντας στο Σκοτάδι*, όταν είδα την Μπορκ, εντυπωσιάστηκα τόσο πολύ. Δεν είναι ηθοποιός, δεν έχει ξαναπαίξει σε ταινία αλλά ενστικτωδώς το αισθάνεσαι ότι πρόκειται για σπουδαίο ταλέντο.

Υπήρξε την καριέρα σας κάποιο ταλέντο που σας απογοήτευσε;

Μία από τις χειρότερες φωτογραφίες που έκανα ήταν με τους Beatles. Είναι ένα παράδειγμα του πως είναι να φωτογραφίσεις μια εικόνα χωρίς περιεχόμενο. Δεν τους ήξερα, δεν τους μίλησα, υπήρχαν άλλα 40 φωτογράφοι τριγύρω. Όταν έφυγα, είπα στον εαυτό μου ότι αυτό που έπρεπε να κάνω ήταν να ντυθώ επίσημα, και όχι να εμφανιστώ ένα απλό t-shirt και να' χω μια μεγάλη κάμερα για να πουν ότι είμαι διαφορετικός. Αλλά εγώ ήμουν όπως όλοι οι άνθρωποι και ήθελα απλά να έχω μια επαφή μαζί τους.

Γιατί επιμένετε να γυρίζετε ταινίες στη Νέα Υόρκη;

Οι ατζέντηδες μου, πάντα μου έλεγαν να πάω στο Χόλυγουντ και πιστεύω ότι αν πήγαινα θα είχα μια διαφορετική καριέρα. Ίσως όχι καλύτερη αλλά διαφορετική. Αλλά τότε θα είχα κι άλλη ζωή. Γεννήθηκε στην Νέα Υόρκη, λατρεύω τη Νέα Υόρκη, λειτουργώ στη Νέα Υόρκη και μένω εκεί. Αν αυτό σημαίνει ότι θα κάνω λιγότερες ταινίες δεν με ενδιαφέρει. Ζεις μόνο μια φορά και δεν ζεις για την καριέρα αλλά για την ζωή. Και μετά έχουμε μια υπέροχη κοινότητα. Έχουμε τον Σίντνεϊ Λιούμπετ, το Γούντι Άλεν, τη Μίραμαξ, όλες αυτές τις ανεξάρτητες ταινίες. Η διαφορά είναι επίσης ότι σ' αυτή την πόλη μπορείς να βγεις από τον κόσμο του κινηματογράφου και να μιλήσεις και με άλλους ανθρώπους. Στην Καλιφόρνια μιλάς μόνο με τους ανθρώπους του σινεμά. Κι εγώ είμαι λίγο ιδιωτικός, δεν θέλω να πηγαίνω στο σουπερμάρκετ και να μου λένε: κοίτα έχω ένα σενάριο για σένα να διαβάσεις.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Ο μελισσοκόμος

Ο Σπύρος, δάσκαλος σε μια μικρή επαρχιακή πόλη όπου πέρασε όλη του τη ζωή, μετά το γάμο της κόρης του και την αναχώρηση του γιου του που θα συνεχίσει τις σπουδές του στην Αθήνα, ξαναρχίζει κι αυτός το ταξίδι του, εγκαταλείποντας τη διδασκαλία, το σπίτι, τη γυναίκα του, διασχίζοντας τη χώρα με τις κυψέλες, όπως έκαναν ανέκαθεν ο πατέρας του κι ο πατέρας του πατέρα του, ακολουθώντας το δρόμο της Άνοιξης, το δρόμο των μελισσών. Η συνάντησή του με μια κοπέλα θα του ξαναζωντανέψει παλιά συναισθήματα κι αναμνήσεις. Για κείνον, το παρελθόν είναι όλα - για κείνην, δεν είναι τίποτα. Ο Σπύρος, όμως, παλιός «αριστέρας» και αγωνιστής, είναι μόνος του με το παρελθόν του και πολύ καυρασμένος πια για να επιμείνει στον αγώνα της ζωής: θα πεθάνει αφημένος στην επίθεση των ίδιων του των μελισσών...

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 20:30

THE MAKING-OF: NTOKIMANTEP

Δεν είναι τίποτα,

ένα γύρισμα είναι

του Αλέξανδρου Λούκου (Ελλάδα, 1991)

Μια μέρα γύρισμα της ταινίας *Το μετέωρο βήμα του πελαργού*. Ένα μικρό «making of» που αποπειράται σκηνοθετική προσέγγιση της γραφής του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 12:00

24 ώρες - ταινία

στα πρόθυρα νευρικής κρίσης

(Γαλλία, 1991)

Ένα ρεπορτάζ που αναφέρεται στις συνθήκες γυρίσματος της ταινίας *Το μετέωρο βήμα του πελαργού* του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Προβλήθηκε στα πλαίσια της τηλεοπτικής σειράς *24 ώρες* (των Hervé Chaballer και Eric Gilbert, αρχισυντάκτης: Claude Chetli), στις 30 Ιανουαρίου 1991. Παραγωγή: Canal+. (50')

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 12:15

Το τέλος μιας αιωνιότητας

του Αλέξανδρου Λαμπριδής (Ελλάδα, 1998)

Ένα οπτικοακουστικό δοκίμιο για τον τρόπο δουλειάς του Θόδωρου Αγγελόπουλου, μέσα από τα γυρίσματα της βραβευμένης με Χρυσό Φοίνικα ταινίας του *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 13:15

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Είπαν για το Φεστιβάλ...

Jerzy Skolimowski

Μου προκάλεσε έκπληξη το πόσο πλούσιο είναι το πρόγραμμα του Φεστιβάλ: 167 ταινίες! Το νούμερό είναι αρκετά εντυπωσιακό.

Μ' αρέσει η κεντρική του ιδέα -ότι δηλαδή είναι ένα διαγωνιστικό φεστιβάλ για πρωτοεμφανιζόμενους σκηνοθέτες. Αυτός ο συναγωνισμός είναι έντιμος, δίκαιος.

Όπως έχω καταλάβει και από δικές μου εμπειρίες, είναι πολύ δύσκολο όταν είσαι νέος σκηνοθέτης να ανταγωνισθείς τους "δασκάλους" του σινεμά: είναι ανέντιμο και άδικο κάποιος που είναι στις αρχές της καριέρας του να βρίσκει αντιμέτωπους σε φεστιβάλ βετεράνους του κινηματογράφου.

Alberto Barbera

Είναι η δεύτερη φορά που βρίσκομαι στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης. Είχα έρθει πριν τέσσερα χρόνια για να συμμετάσχω σε μια συνάντηση των διευθυντών των ευρωπαϊκών φεστιβάλ. Είχα τότε πολύ καλές εντυπώσεις για το Φεστιβάλ.

Τώρα όμως το Φεστιβάλ είναι ακόμα καλύτερο. Έχουν γίνει πολλές βελτιώσεις σε σχέση με το παρελθόν: οι νέες εγκαταστάσεις, τα γραφεία, οι νέες αίθουσες στις αποθήκες στο λιμάνι.

Πιστεύω πραγματικά ότι το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης έχει γίνει ένα από τα πιο σημαντικά σημεία συνάντησης, στον χώρο του κινηματογράφου, στην Ευρώπη. Είναι σημαντικό όχι μόνο στη Θεσσαλονίκη ή στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια. Παίζει ένα σημαντικό ρόλο στο κύκλωμα των φεστιβάλ, παγκοσμίως.

Επίσης έχω εντυπωσιαστεί από τον μεγάλο αριθμό των θεατών: αυτό σημαίνει ότι η Θεσσαλονίκη είναι μια πολύ ενεργή, πολύ ζωντανή, πολιτιστικά, πόλη.

Νομίζω ότι το επίπεδο του ανταγωνισμού στο Διεθνές Διαγωνιστικό είναι πολύ υψηλό. Είναι ένα μεγάλο πανόραμα του σύγχρονου νέου κινηματογράφου. Νομίζω ότι όλοι πρέπει να είναι ευχαριστημένοι από τις ταινίες που προβάλλονται.

Tuncel Kurtiz

Είναι πολύ σημαντικό που αυτό το φεστιβάλ διεξάγεται στην Θεσσαλονίκη.

Είναι ένα μεγάλο φεστιβάλ.

Νομίζω ότι το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, θα πρέπει να βγει μπροστά και να καταλάβει την θέση που του ανήκει μεταξύ των μεγάλων διεθνών φεστιβάλ.

Πιστεύω ότι το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης είναι πολύ σημαντικό γιατί ΕΙΝΑΙ το Φεστιβάλ των Βαλκανίων.

Τ Α Ι Ν Ι Α Π Η Ξ Η Σ

Μικροαπατεώνες / Small time crooks

του Γούντι Άλεν (ΗΠΑ, 2000)

Μετά την αποφυλάκισή του ο Ρέι Ουίνκλερ, είναι αναγκασμένος να αρκείται σε ασήμαντες δουλειές. Παρ' όλες όμως τις ατυχίες που του συμβαίνουν, ο "εγκέφαλος" -όπως τον αποκαλούσαν στη φυλακή- δεν εγκαταλείπει τους μεγαλεπήβολους στόχους του. Το όνειρό του, είναι να ληστέψει μια τράπεζα και να το σκάσει μαζί με τα κλοπιμαία και την αχώριστη σύντροφό του, Φρέντσι. Για να πραγματοποιήσει το σχέδιό του, ο Ρέι, προσλαμβάνει τρεις μικροαπατεώνες και όλοι μαζί νοικιάζουν ένα μαγαζί, που έχει πέσει έξω, αλλά βρίσκεται δίπλα στην τράπεζα, και το έχουν για βιτρίνα.

Ενώ λοιπόν, η Φρέντσι, ψήνει και πουλάει κουλουράκια στο ανακαινισμένο μαγαζί, που έχουν διαμορφώσει σε ζαχαροπλαστείο, ο Ρέι και οι συνεργάτες του, σκάβουν ένα τούνελ προς την τράπεζα. Προς μεγάλη έκπληξη όλων όμως, τα μπισκότα της Φρέντσι, γίνονται διάσημα, και η ίδια ανακηρύσσεται "Βασίλισσα των cookies". Καθώς οι πωλήσεις των μπισκότων πολλαπλασιάζονται, η Φρέντσι προσλαμβάνει, ως βοηθό την αγαδιάρα της ξαδέλφη της Μέι, θεωρώντας ότι δεν πρόκειται να καταλάβει τι γίνεται. Ενα χρόνο αργότερα, τα

Με την τελευταία ταινία του Γούντι Άλεν, μια κωμωδία στην γραμμή των παλαιότερων επιτυχιών του -Ζητείται Εγκέφαλος για Ληστεία και Μπανάνες- κλείνει, σήμερα τις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

σχέδια του Ρέι, έχουν αποτύχει παταγωδώς, το μικρό ζαχαροπλαστείο, όμως έχει εξελιχθεί σε μια κερδοφόρα επιχείρηση.

Επειδή, όμως η καλή κοινωνία βρίσκει γραφική την αφέλεια και την έλλειψη γούστου του ζευγαριού, η Φρέντσι προσλαμβάνει έναν Αγγλο έμπορο τέχνης για να της διδάξει καλούς τρόπους απαραίτητους για την είσοδό της στην υψηλή Νεοϋρκέζικη κοινωνία. Εκεί αρχίζει το μπλέξιμο.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 21:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Η ιταλική πραγματικότητα στη διάλεκτο του Μπάρι

Αλεσάντρο Πίβα, σκηνοθέτης της ταινίας *Το κεφάλι γυρίζει*

Γιατί διαλέξατε να κάνετε μια ταινία με ήρωες μικροαπατεώνες για να μας μιλήσετε για το Μπάρι και τους ανθρώπους του;

Νομίζω ότι το ιταλικό σινεμά, την τελευταία δεκαετία, έχει χάσει την επαφή του με την πραγματικότητα και με την καθημερινή ζωή στους δρόμους των πόλεων. Ξεκινώντας απ' αυτό, σκέφτηκα ότι με το να μεγεθύνω αυτή τη μικρή πραγματικότητα και ένα μικρό μέρος μιας πόλης, ειδικά τα προάστια της, ίσως να έρθω περισσότερο σε επαφή με την πραγματικότητα της χώρας μου αυτή τη στιγμή αλλά και με την παγκόσμια πραγματικότητα. Τα προάστια που δείχνω στην ταινία, θα μπορούσαν να είναι οπουδήποτε στον «πολιτισμένο» κόσμο.

Όλη η ταινία είναι γυρισμένη στην τοπική διάλεκτο του Μπάρι. Πώς λειτούργησε αυτό για τους ηθοποιούς;

Σ' αυτή την περίπτωση οι ηθοποιοί είναι πολύ πειστικοί και αυτό οφείλεται ακριβώς στη βοήθεια των διαλόγων που είναι πολύ καλογραμμένοι αν και σε μια δύσκολη διάλεκτο. Η διάλεκτος ήταν αυτή που τους βοήθησε να παίξουν καλύτερα ακόμα κι αν δεν την μιλούσαν από πριν. Η γκριμάτσα, η μιμική του προσώπου ακόμα, ο τρόπος που συμπεριφέρονται μεταξύ τους βελτιώνεται από την χρήση του διαλόγου. Οι περισσότεροι είναι κωμικοί από την τοπική τηλεόραση και το θέατρο και δέχθηκαν το στοίχημα να κάνουν κάτι πολύ διαφορετικό από αυτό που ήταν συνηθισμένοι. Και νομίζω ότι το κέρδισαν το στοίχημα.

Πώς δουλέψατε μαζί τους;

Πρέπει να σκεφτεί κανείς ότι το σενάριο ήταν γραμμένο από την αρχή σε αυτή την διάλεκτο και όπως και στα ελληνικά κλασικά έργα, η ιταλική μετάφραση υπήρχε στην απέναντι σελίδα. Ήταν πρόθεση μου από την αρχή να προκαλέσω, να χρησιμοποιήσω την διάλεκτο με ακραίο τρόπο. Ακόμα και στην Ιταλία, η ταινία προβλήθηκε με ιταλικούς υπότιτλους. Κι αυτό ήταν μέρος του στοίχηματος της ταινίας. Είναι ένα ανεξάρτητο φιλμ, τα μισά χρήματα είναι δικά και τα άλλα μισά ενός νέου παραγωγού κάνει την πρώτη του ταινία. Στόχος μας ήταν να προκαλέσουμε. Ξεχάσαμε το μεγάλο κοινό, την μετάφραση και τα πάντα. Είπαμε, ας μη βάλουμε φίλτρα στην

πραγματικότητα, ας αποκαλυφθούμε όπως οι άνθρωποι που κάνουν αυτού του τύπου την εξερεύνηση στα προάστια του Μπάρι. Και αυτό κάναμε.

Πόσο χρόνο σας πήρε να ολοκληρώσετε την ταινία;

Ως ανεξάρτητη παραγωγή, μας πήρε ένα χρόνο από τότε που αρχίσαμε να γράφουμε το σενάριο μέχρι να τελειώσουμε την ταινία. Και αυτός είναι, πιστεύω, ο σωστός χρόνος για να πάρει κανείς όλη την ενέργεια και το αίσθημα της σημερινής ατμόσφαιρας όταν βλέπει μια ταινία. Οι πολλές καθυστερήσεις κουράζουν ακόμα και τον δημιουργό της ταινίας, ενώ κάνουν το αποτέλεσμα πληκτικό.

Τι είδους ιστορίες σας αρέσει να λέτε μέσα από τις ταινίες σας;

Σκοπός μου είναι να πω, με την προσωπική μου ματιά, ιστορίες που έχουν να κάνουν με τον κόσμο που ζούμε. Γιατί με ενθουσιάζουν οι καθημερινές ιστορίες, οι άνθρωποι που συναντώ στο δρόμο. Πολύ συχνά βρίσκω κάτι ενδιαφέρον, πιο ενδιαφέρον και από τη φαντασία, σε πράγματα που συμβαίνουν κάθε μέρα, που διαβάζω στην εφημερίδα, ιστορίες που μου λένε οι φίλοι μου. Θέλω να πω για την πραγματικότητα της πατρίδας μου, αυτή τη στιγμή, και πάντα με την προσωπική μου ματιά.

Ποιο είναι το πιο σημαντικό συστατικό στοιχείο μιας ταινίας για να λειτουργήσει σε όλα τα επίπεδα;

Η ατμόσφαιρα. Όταν στήνω μια ιστορία, με απασχολεί η ατμόσφαιρα της, όπως σ' αυτό το φιλμ. Όταν έχεις την ατμόσφαιρα, όλα γίνονται πιο εύκολα. Ακόμα και το στυλ που θ' ακολουθήσεις είναι συνέπεια της ατμόσφαιρας.

Ποιο κινηματογραφικό είδος σας αρέσει περισσότερο;

Μου αρέσει όταν ο κόσμος γελάει στην αίθουσα αλλά κυρίως με ενδιαφέρει να τους δώσω κάτι να σκεφτούν, δεν μου αρέσει η εύκολη κωμωδία. Γι' αυτό και η μαύρη κωμωδία είναι ο καλύτερος «τόπος» για να εκφραστείς, γιατί έχεις την εικόνα της εξωτερικής πραγματικότητας με ειρωνική διάθεση. Κι αυτό είναι τόσο τυπικό του ιταλικού τρόπου.

Κάποιοι κριτικοί συγκρίνουν την ταινία σας με το *Pulp Fiction*. Συμφωνείτε;

Προτιμώ εκείνες τις κριτικές που μίλησαν για τον Παζολίνι, την ιταλική κωμωδία του '60 και τον Τζάρμους. Χάρηκα όταν είδα το *Ghost Dog: The way of the samurai* πρόσφατα και παρατήρησα ότι υπάρχει κάτι κοινό. Και οι δύο, ασχολούνται με την μαύρη κωμωδία και οι δύο δείχνουν μικροαπατεώνες με ειρωνικό και ιδιαίτερο τρόπο, σε κάνουν να γελάς ακόμα και με τα πιο άσχημα πράγματα.

Ποιο είναι το νέο ρεύμα στον κινηματογράφο της Ιταλίας, σήμερα;

Οι ιταλικές ταινίες βασίζονται κυρίως στην πραγματικότητα των καθημερινών ανθρώπων. Εκπορεύονται κατευθείαν από την «κοιλιά» της αστικής τάξης. Οι άνθρωποι που αποφασίζουν να δώσουν τα λεφτά για να δουν μια ταινία και οι ίδιοι οι άνθρωποι του σινεμά προέρχονται απ' αυτήν την τάξη και δεν έχουν μεγάλη περιέργεια για τον κόσμο έξω από αυτό. Το πρόβλημα είναι πως αυτά τα πράγματα δεν είναι πολύ ενδιαφέροντα. Μιλάνε για τα μικρά προβλήματα των μικρών ανθρώπων. Εγώ πάντως προτιμώ να μιλήσω για τα μικρά προβλήματα των μεγάλων ανθρώπων ή τα μεγάλα προβλήματα μικρών ανθρώπων.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Μαγιάτικα σύννεφα / Mayıs sikintisi

του Νουρί Μπιλγκέ Σεϋλάν (Τουρκία, 2000)

Με την δεύτερη του -και βραβευμένη- στο Φεστιβάλ του Βερολίνου- ταινία, ο Nuri Ceylan Bilge, επιστρέφει σε τόπους οικείους, χώρους γνώριμους.

Ένας νεαρός σκηνοθέτης, ο Muzafer, επιστρέφει στο μικρό χωριό της Ανατολίας, απ' όπου κατάγεται. Εξοπλισμένος με μια βιντεοκάμερα θέλει να γυρίσει μια ταινία. Η καλλιτεχνική του φιλοδοξία; να συλλάβει κάτι από την ειδυλλιακή ατμόσφαιρα του τόπου, κάτι από την γαλήνη και ηρεμία του τοπίου. Όμως ο πατέρας του, ο Emin, απορροφημένος από τις δουλειές του, δεν έχει καμία απολύτως διάθεση να τον βοηθήσει. Ο Muzafer προσπαθεί να συγκεντρώσει φίλους και γνωστούς για να τον βοηθήσουν στο εγχείρημα του και τελικά καταφέρνει να πείσει τον ξάδελφό του Ali και τον φίλο του Saffet, ο οποίος μόλις απέτυχε στις εισαγωγικές εξετάσεις για το πανεπιστήμιο. Όταν όμως το γύρισμα της ταινίας ξεκινά τότε όλα αλλάζουν...

Αντλώντας το θέμα της απ' ένα πραγματικό γεγονός -των γυρισμάτων της πρώτης ταινίας του σκηνοθέτη Το Χωριό- η ταινία σπινει τον θεματικό της ιστό πάνω στους ίδιους άξονες με την πρώτη: Η φύση, η οικογένεια, ο γενέθλιος τόπος, τα συναισθήματα των προσώπων, οι μεταξύ τους σχέσεις. Εδώ, και πέρα από την προφανή αναφορά στον Τσέχωφ, υπάρχει μια στενή βιωματική σχέση ανάμεσα στο σκηνοθετικό βλέμμα και τον τόπο -είναι το χωριό απ' όπου κατάγεται ο Nuri Ceylan Bilge- και στα πρόσωπα -είναι μέλη της οικογένειάς του. Σ' αυτήν την ταινία η απόστα-

ση ανάμεσα στον ρόλο και το πρόσωπο που το υποδύεται μηδενίζεται και οι εικόνες αποκτούν κάτι από την θερμότητα των αληθινών συναισθημάτων. Με την δεύτερη του ταινία ο Nuri Ceylan Bilge επιβεβαιώνει την αρχική εντύπωση που είχε δημιουργηθεί με την πρώτη του, Το Χωριό: πρόκειται γι' ένα σκηνοθέτη που βαδίζει ένα δρόμο μοναχικό και πρωτότυπο, ένα δρόμο στον οποίο ο χώρος και τα πρόσωπα έχουν μια αξία συναισθηματικής τάξης και όπου η ενδοσκόπηση είναι ένας τρόπος να βλέπεις την ζωή και τον τόπο...

Δ.Μ.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 17:00

Ένας αυτοβιογραφικός κινηματογραφιστής

Νουρί Μπιλγκέ Σεϋλάν, σκηνοθέτης της ταινίας Μαγιάτικα σύννεφα

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ...

Η αφήγηση της ταινίας Μαγιάτικα Σύννεφα, αναφέρεται σε περιστατικά της ζωής μου: στα γυρίσματα της πρώτης μου μεγάλου μήκους ταινίας, Το χωριό (σ.τ.σ. η ταινία είχε παρουσιαστεί στο 38ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης) -και η οποία διαδραματιζόταν στο τόπο που μεγάλωσα. Όταν γυρίζω κάποια ταινία στην εξοχή τότε ο χώρος, το τοπίο, καθίσταται σημαντικό για την ιστορία.

Η πρώτη μου ταινία Το χωριό, ήταν μια απεικόνιση της παιδικής μου ηλικίας, των τραυμάτων που αυτή άφησε πίσω της: αφηγείται την ιστορία της οικογένειάς μου. Έτσι η ταινία Το χωριό είναι αυτοβιογραφική. Όπως επίσης αυτοβιογραφική ταινία είναι και τα Μαγιάτικα Σύννεφα, αλλά επίσης και μια μικρού μήκους που έχω κάνει.

Σ' αυτές τις ταινίες παίζουν ως ηθοποιοί τα πρόσωπα της οικογένειάς μου, οι συγγενείς μου, οι γονείς μου.

ΟΙ ΔΥΟ ΕΚΔΟΧΕΣ ΜΙΑΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Η κόπια της ταινίας που προβάλλεται στην Θεσσαλονίκη είναι η ίδια μ' αυτή που προβλήθηκε στο Φεστιβάλ του Βερολίνου (όπου η ταινία έκανε την πρεμιέρα της) -και η διάρκεια της είναι 130 λεπτά.

Όμως μετά το Φεστιβάλ του Βερολίνου -και αφού η ταινία είχε βρει διανομή σε 15 χώρες, κάποιοι διανομείς (και ιδιαίτερα ο Γάλλος διανομέας της ταινίας) επέμεναν

να κάνω μια πιο σύντομη διάρκειας κόπια.

Είχα ετοιμάσει την κόπια που προβλήθηκε στο Βερολίνο μέσα σε 20 μέρες, λίγο γρήγορα και υπό την πίεση του χρόνου για να προλάβω τις προθεσμίες. Έτσι είδα ξανά την ταινία και τελικά ετοίμασα μια νέα κόπια διάρκειας 115 λεπτών: αυτή η κόπια θα παιχτεί στους κινηματογράφους στην Ελλάδα (σ.τ.σ. η ταινία έχει

αγοραστεί από έλληνα διανομέα).

Δεν έκανα κάποιες συντομεύσεις στις διάρκειες των σκηνών, και γι' αυτό προτίμησα να αφαιρέσω ολόκληρες σκηνές.

ΣΠΟΥΔΕΣ

Έχω σπουδάσει ηλεκτρολόγος μηχανολόγος -και όταν τελείωσα παρακολούθησα για δύο χρόνια σπουδές σχετικά με τον κινηματογράφο. Τα παράτησα γιατί θεωρούσα ότι αυτές δεν μου ήταν χρήσιμες. Θεωρώ ότι ο κινηματογράφος δεν είναι κάτι που μπορείς να μάθεις είναι σε μια σχολή ή σ' ένα πανεπιστήμιο.

Ο κινηματογράφος πρέπει να μαθαίνεται μέσα σε εργαστήρια. Δούλεψα στα γυρίσματα μίας ταινίας μικρού μήκους και έκανα όλες τις δουλειές, εργάστηκα σε κάθε στάδιο της παραγωγής της ταινίας (στα γυρίσματα, στο μοντάζ κ.λπ.).

Για μια δεκαετία φοβόμουν να ξεκινήσω, γιατί η οργάνωση της παραγωγής μίας ταινίας μου φαινόταν εξαιρετικά δύσκολη -και αυτό είναι κάτι που σε κάνει να φοβάσαι. Όμως πιστεύω ότι το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να ξεκινήσεις -και κατόπιν ασ κάνεις και λάθη. Δεν ξέρω αν στις ταινίες που έχω κάνει υπάρχουν λάθη -μάλλον θα υπάρχουν. Ωστόσο τώρα μετά από δύο ταινίες αισθάνομαι ότι έχω περισσότερη αυτοπεποίθηση ως σκηνοθέτης.

ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ

Στον χώρο του τούρκικου κινηματογράφου αισθάνομαι ότι είμαι πιο κοντά στον Zeki Demirkubuz (σ.τ.σ. Τούρκος σκηνοθέτης του οποίου οι ταινίες Τρίτη σελίδα και Η αθωότητα είχαν φιλοξενηθεί σε παλαιότερα Φεστιβάλ). Είμαστε φίλοι και ο τρόπος δουλειάς του μοιάζει με τον δικό μου και θεωρώ ότι είναι έντιμος σαν άτομο. Νομίζω ότι και οι δύο στις ταινίες μας κοιτάζουμε τις ίδιες όψεις της ζωής, όμως σίγουρα το ύφος μας είναι διαφορετικό.

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Θα ξεκινήσω την προετοιμασία της νέας μου ταινίας αμέσως μετά την Θεσσαλονίκη. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι το τελευταίο φεστιβάλ που παρουσιάζω την ταινία Μαγιάτικα Σύννεφα -αμέσως μετά ξεκινάω την επόμενη.

Και η καινούρια μου ταινία θα είναι κατά ένα μεγάλο μέρος αυτοβιογραφική, όμως αυτήν την φορά η ιστορία της θα διαδραματίζεται στην Κωνσταντινούπολη και θα αναφέρεται στην προσωπική μου ζωή, στο σήμερα και όχι στο παρελθόν.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

Jerry Schatzberg

Μου αρέσει πολύ αυτό το συγκεκριμένο φεστιβάλ γιατί μου αρέσουν οι άνθρωποι του, η συμπεριφορά τους, η ζωή που κάνουν, το φαγητό, το ποτό, ότι αφορά τη ζωή. Και αυτός ο χώρος στο λιμάνι, είναι καταπληκτικός. Είναι ωραίο που μπορείς να συναντήσεις νέους ανθρώπους και να επισκεφτείς ξανά παλιούς φίλους, να βλέπεις τη δουλειά ανθρώπων που σεβασί και θαυμάζεις, όπως για παράδειγμα ο Αγγελόπουλος. Έχω δει τις ταινίες του αλλά δεν είχα δει όλες αυτές τις φωτογραφίες γύρω από το έργο του. Ως φωτογράφος έχω εκπλαγεί.

Malgorzata Sumowska

Μου αρέσει πολύ το φεστιβάλ κυρίως γιατί είναι πολύ φιλικό προς τους σκηνοθέτες και όχι αγχωτικό όπως οι Κάννες. Είναι ένα σπουδαίο φεστιβάλ.

Daniel Burman

Το θεωρώ πολύ σημαντικό φεστιβάλ. Είναι πολύ δυνατό φεστιβάλ, πολύ γλυκό. Μου αρέσει αυτό το είδος του φεστιβάλ γιατί ταυτόχρονα έχεις χρόνο για σένα και μπορείς να διασκεδάσεις και να πάρεις ένα άρωμα της ζωής την πόλη και των ανθρώπων της.

Dito Tsintsadze

Μου αρέσει πολύ αυτό το φεστιβάλ. Βρήκα συγκλονιστικό το αφιέρωμα στον Σκοιμόφσκι και υπάρχουν τόσο σπουδαίες ταινίες στους Νέους Ορίζοντες. Είναι αρκετά διάσημο στο εξωτερικό, ξέρω γι' αυτό εδώ και χρόνια.

Αθηνά Ραχήλ Τσαγκάρη

Το φεστιβάλ είναι φοβερά κρίσιμο για την Ελλάδα. Λόγω της απουσίας κινηματογραφικής σχολής και θεσμών που να εκπαιδεύουν τους νέους πώς να βλέπουν σινεμά, είναι ένα σχολείο. Ταυτόχρονα, είναι φοβερά κρίσιμο σε σχέση με τον διεθνή χώρο εξαιτίας της τολμηρής άποψης που έχει σε σχέση με τις ταινίες που παρουσιάζει. Το ενδιαφέρει να δείξει νέους σκηνοθέτες που τώρα αρχίζουν και αυτό είναι τολμηρό, δεν το κάνουν πολλά φεστιβάλ. Η ευφυία και το ένστικτο που έχει μοναδική. Πιστεύω πάρα πολύ στο ύφος του προγραμματισμού που κάνει ο Μισέλ. Είναι ο ήρωάς μου. Όταν έφυγα από την Ελλάδα, το φεστιβάλ ήταν μόνο ελληνικό. Γυρίζοντας βρήκα όλη αυτήν την «αυτοκρατορία», κι έχω εκπλαγεί.

Nuri Bilge Ceylan

Μ' αρέσει η Ελλάδα. Νομίζω ότι είναι μια από τις ωραιότερες χώρες του κόσμου. Αισθάνομαι πολύ οικεία εδώ. Είδα την Βεργίνα, την Πέλλα, το Αρχαιολογικό Μουσείο. Δεν έχω πάει να δω τις ταινίες που προβάλλονται στο Φεστιβάλ, γιατί εδώ -σε αντίθεση μ' άλλα Φεστιβάλ- η πόλη είναι υπέροχη. Έτσι γι' αυτό προτίμησα να δω την πόλη. Είναι υπέροχη πόλη. Μου θυμίζει πολύ την Σμύρνη.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Είπαν για το Φεστιβάλ...

Νίκος Ζαπατίνας

Το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης οφείλει να προωθήσει την ελληνική ταινία και πιστεύω ότι όλο και περισσότερο το κατορθώνει. Με τα μέσα που αναπτύσσονται και την οργάνωση που ολοένα και βελτιώνεται, με την επικοινωνία με τον υπόλοιπο κόσμο σίγουρα είναι πιο εύκολο να προβάλλουμε διεθνώς τον ελληνικό κινηματογράφο. Υπάρχουν πλέον άνθρωποι ικανοί να προωθήσουν τα προϊόντα μας και πιστεύω ότι έτσι θα βγούμε προς τα έξω. Δεν θα πουλάμε μόνο καπνά, θα πουλάμε και πολιτιστικό προϊόν.

Μίμης Κουγιουμτζής

Η άποψή μου είναι ότι το Φεστιβάλ είναι ο μοναδικός φορέας που μπορεί να ανδείξει τα talenta του κινηματογράφου. Για αυτό και πρέπει πάσει θυσία να συντηρηθεί, να ενισχυθεί και να υποστηριχθεί από περισσότερους νέους ανθρώπους του κινηματογράφου. Νομίζω πως με την ευαισθησία και τη δημιουργική διάθεση του καθενός, αλλά κυρίως με την παιδεία, που είναι ζητούμενο εδώ και χρόνια, οι νέοι κινηματογραφιστές μπορούν να δώσουν τη βαρύτητα που οφείλει να έχει ένας μεγάλος οργανισμός, όπως είναι το φεστιβάλ.

Βασίλης Ντούρος

Το Φεστιβάλ οργανωτικά είναι παράδειγμα προς μίμηση και ειδικά η φετινή διοργάνωση είναι άψογη, τόσο από πλευράς κτιριακών εγκαταστάσεων, υποδοχής, φιλοξενίας αλλά και προγράμματος. Νομίζω ότι μπορεί επάξια να συναγωνιστεί αντίστοιχα ξένα Φεστιβάλ και εκδηλώσεις τέτοιου μεγάλου μεγέθους. Μπράβο σε όλους τους ανθρώπους που εργάζονται εδώ και συμβάλλουν στην ολοένα και μεγαλύτερη βελτίωσή του. Σχετικά με τη συμβολή του τώρα στην προώθηση της ελληνικής ταινίας στη διεθνή αγορά, είναι κατά γενική παραδοχή σίγουρο ότι ως θεσμός βοηθάει τους Έλληνες κινηματογραφιστές, και μάλιστα τους πρωτοεμφανιζόμενους σκηνοθέτες. Το ίδιο οφείλουμε να παραδεχθούμε και για το Κέντρο Ελληνικού Κινηματογράφου. Καθόσον εμείς δεν έχουμε τέτοιου είδους προσβάσεις, το Φεστιβάλ με την ιστορία που διαθέτει και με τους δρόμους που έχει διανοίξει και προς τα διεθνή Φεστιβάλ αλλά και προς τους ενδιαφερόμενους διανομείς του εξωτερικού, πιστεύω ότι βοηθάει σημαντικά. Εγώ στο *Φως που Σβήνει* έχω ήδη τα πρώτα δείγματα ενδιαφέροντος από ξένα φεστιβάλ αλλά και από διανομή.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ανακυκλώνοντας τα ωραία σκουπίδια

Αντώνης Κόκκινος, σκηνοθέτης της ταινίας *Πάμπωχοι Α.Ε.*

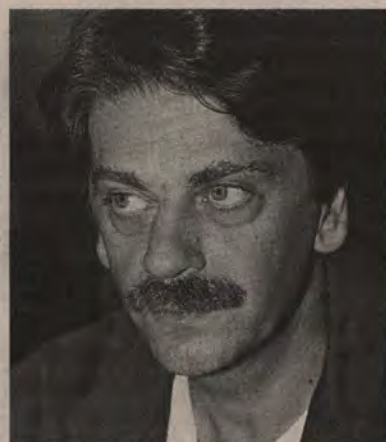
Με το *Τέλος εποχής* σάρωσε τα πάντα στο Φεστιβάλ του 1995. Σήμερα, και αφού μεσολάβησε μια τυχαία (όπως εξηγεί) αποχή της δεύτερης ταινίας του από τη διοργάνωση, επανέρχεται με το *Πάμπωχοι Α.Ε.* για να διεκδικήσει τα Κρατικά Βραβεία. Λίγες επισημάνσεις από έναν αγαπημένο στο ευρύ κοινό δημιουργό είναι πάντα ευπρόσδεκτες.

Πέρασαν αρκετά χρόνια από την προηγούμενη παρουσία σας εδώ. Η επάνοδός σας σημαδεύεται και από μια αλλαγή κινηματογραφικού είδους και θεματικής. Είναι έτσι ή σφάλουμε; Πράγματι, παρότι το *Πάμπωχοι Α.Ε.* είναι η τρίτη μου δουλειά, επισκέπτομαι το Φεστιβάλ για δεύτερη φορά. Στο *Ο αδελφός μου κι εγώ* δεν κατόρθωσα να έρθω, δεν ήταν και υποχρεωτικό τότε. Όμως ήθελα να έρθω τόσο γιατί η εμπειρία προβολής του *Τέλους εποχής* στο Φεστιβάλ ήταν η πιο ευτυχισμένη συγκυρία της ζωής μου. Χάρηκα που ήρθα πάλι και εκτέθηκα στο κοινό της Θεσσαλονίκης, που αγαπώ πάρα πολύ. Όντως, είναι μια διαφορετική ταινία ως είδος, κάτι που ήταν αναπόφευκτο δεδομένου του διαφορετικού concept παραγωγής. Πρώτη φορά δεν είναι δική μου η ιδέα και το σενάριο, ο παραγωγός το επέλεξε και μου πρότεινε να το σκηνοθετήσω. Το δέχτηκα, διότι υιοθέτησα το όραμα που εμπεριείχε το σενάριο και γιατί πιστεύω ότι είναι καλό να επικοινωνούμε με τους άλλους και με τα οράματά τους.

Επισημαίνω την συγκυρία: το *Τέλος εποχής* πρωτοστάτησε στην επιστροφή του κοινού στα ελληνικά φιλμ, ενώ η κωμωδία - με την οποία επανακάμψατε - είναι το είδος που κάλεσε σε μαζική είσοδο τον κόσμο στις αίθουσες. Θεωρείτε την κωμωδία σήμερα ως μόνο τρόπο προσέγγισης με το κοινό;

Θεωρώ το *Πάμπωχοι Α.Ε.* σάτιρα πτυχών της ελληνικής πραγματικότητας και όχι τόσο κωμωδία. Προφανώς η κωμωδία «γάρφαλά» πιο πολύ τον κόσμο, όμως είναι γενικότερα οι καλές ταινίες αυτές που τραβούν το κοινό. Όχι μόνο οι κωμωδίες.

Τα σκουπίδια κυριαρχούν στην ταινία και, σύμφωνα με τη δικαστική απόφαση που λαμβάνεται στη φιλμική της διάρκεια, «ανήκουν στο λαό».

Δίνετε κάποιο μήνυμα; Η θέαση μιας ταινίας είναι εντελώς υποκειμενική. Ο καθένας προσλαμβάνει αυτό που θέλει. Το να εξηγεί ο σκηνοθέτης το θεατρώ πολύ περιοριστικό. Ο απλός ή εξειδικευμένος θεατής πρέπει να αφεθεί να επικοινωνήσει με τον τρόπο του με την ταινία. Περιληπτικά αυτό που προκύπτει ως συμπέρασμα και πρόταση του φιλμ είναι η ύπαρξη και ωραίων σκουπιδιών και ωραίων περιθωριοποιημένων από τις κοινωνικές δομές ανθρώπων. Ο Χρήστος Βαλαβανίδης λέει προς το τέλος: «Πετάτε σκουπίδια! Τα ανακυκλώνουμε... Πετάνε ανθρώπους! Τους ανακυκλώνουμε κι αυτούς...» Κάτω από το πρώτο επίπεδο της ταινίας, λοιπόν, είναι μια ματιά σε αυτό που θεωρούμε σκουπίδι, ενώ κρύβει κάτι πολύ καλύτερο.

Η ταινία προτείνει την συλλογικότητα, το «η ισχύς εν τη ενώσει». Σαφέστατα. Και το *Τέλος εποχής* μιλούσε για την παρέα και την ανθρώπινη κοινωνία. Κάνω αυτή τη δουλειά, επειδή μου αρέσει να επικοινωνώ. Οι δομές της κοινωνίας απομονώνουν διαρκώς το άτομο, το αποξενώνουν από τον περίγυρό του. Η τέχνη, και πιο ειδικά ο κινηματογράφος, είναι μια ευκαιρία να επικοινωνήσουμε με τον κόσμο.

Υπάρχει, όντως, και στο *Τέλος εποχής* η αρχή «Η ισχύς εν τη ενώσει», όμως θαρρώ ότι στο *Πάμπωχοι Α.Ε.* η τελική ματιά σας είναι πιο αισιόδοξη.

Είναι αλήθεια. Στο *Τέλος εποχής* τελειώσαμε με τη διάλυση της παρέας και με ένα θάνατο. Νομίζω ότι αυτό σηματοδοτούσε και το τέλος μιας εποχής τριάντα χρόνια πριν. Τώρα είναι επιτακτική ανάγκη η αισιόδοξία και να προσπαθήσουμε να προκαλέσουμε την αισιόδοξία και γύρω μας, αν δεν υπάρχει.

Συνέντευξη: Δημοσθένης Ξιφιλίνος

Αφηγητής ιστοριών με δράση

Βασίλης Μπουντούρης, σκηνοθέτης της ταινίας *Το μήλο της έριδος*

Σεναριογράφος και σκηνοθέτης, συγγραφέας τεσσάρων βιβλίων, ιδιοκτήτης και διευθυντής της Σχολής Θεάτρου και κινηματογράφου «Εντροπία», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, ο Βασίλης Μπουντούρης έχει επιλέξει την πρωτεύουσα του ελληνικού βορρά ως έδρα των δραστηριοτήτων και της ζωής του. Πιστεύει, άλλωστε, και έχει δηλώσει ότι στη Θεσσαλονίκη βρίσκει κανείς ιδεώδη φυσικά ντεκόρ. Με το *Μήλο της έριδος*, που γυρίστηκε εδώ, επιστρέφει στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου και έχει αρκετά να μας πει.

Η προηγούμενη ταινία σας ήταν οι *Μπιζνες στα Βαλκάνια*, που συμμετείχαν προ τριετίας στο πληροφοριακό τμήμα, ενώ ο *Παράδεισος ανοίγει με αντικλειδί* το 1987 αγαπήθηκε από το κοινό του Φεστιβάλ. Μέσα από την ιστορία των σύγχρονων Κάιν και Άβελ, που διηγήστε, αναφέρεστε...

Αυτό που κάνει δυστυχισμένο τον πολιτισμό μας είναι ο έντονος ανταγωνισμός. Σε όσο πιο προηγμένη κοινωνία πηγαίνουμε τόσο πιο αμεϊκτικός και βάρβαρος γίνεται. Με την απλή ιστορία δυο αδελφών, που παραπέμπει στον γνωστό μύθο, τη διαμάχη ανάμεσα στον καλλιτέχνη και τον έμπορο που θα ήθελε να είναι καλλιτέχνης φτάνουμε σε ακραίες καταστάσεις. Μ' αρέσει να αγγίζω τα όρια της αρχαίας τραγωδίας κατά την έννοια του Αριστοτέλη. Ο κινηματογράφος μπορεί να είναι από ντοκιμαντέρ ή θερμπαλισμό ή δοκίμιο ως και αφήγηση ιστοριών. Εγώ ανήκω σε αυτή την τελευταία τάξη σκηνοθετών. Παίρνω μια ιστορία με συναισθήματα και ανθρώπινα πάθη, που οξύνονται και έρχεται αυτό που οι Αμερικάνοι λένε action.

Τα δυο αδέρφια δεν αντιπροσωπεύουν το απόλυτο καλό και κακό. Αυτό είναι σαφές.

Σωστά. Κάτι τέτοιο θα ήταν λάθος. Ο ένας αισθάνεται ότι ο πατέρας αγαπά τον μικρότερο γιο περισσότερο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ο μικρότερος είναι ο αμνός ή το άγιο παιδί. Αντίθετα εκείνος είναι, που εντέλει θα τα φτιάξει με τη νύφη. Έτσι, έρχεται η κορύφωση με τον έρωτα, που είναι καταλυτικός. Η σχέση αίματος μεταξύ των δυο αδελφών είναι ο άλλος καταλύτης, από τον οποίο δεν αποδεσμεύεται. Ο αδελφός σου υπάρχει, θα σε «παιδεύει» μια ζωή. Πρέπει να βγουν και τα δυο αδέρφια από το σκοτάδι και να βρουν το φως.

Η παραγωγή είναι δική σας, του κυρίου Αλατά και της ET-1. Πρόκειται για μια κατά βάση, λοιπόν, ιδιωτική παραγωγή. Πόσο πιο ελεύθερος είναι έτσι ένας δημιουργός; Η λογική του κρατικού μονοπωλίου, ιδίως, στον τομέα του πολιτισμού είναι φασιστική και ολοκληρωτική. Τριτοκοσμική θα έλεγα.

Το ΕΚΚ πρέπει να βλέπει όλες τις προσπάθειες που γίνονται, να συμπορεύεται και να βοηθά παραγωγές που γίνονται με πολύ ρίσκο. Το σύνδρομο της εξουσίας οφείλει να εκλείψει, να μην ορίζεται ποιος θα κάνει ταινία ανάλογα με τα κέρφη των εξουσιαστών. Όλοι δίνουν με τη μάχη μας, το μονοπώλιο απαγορεύεται από το Σύνταγμα. Μπορεί θεωρητικά να μην επιβαλλόταν, όμως πρακτικά η μη συμμετοχή του ΕΚΚ σε ταινίες συχνά επέφερε την άδικη περιθωριοποίησή τους, με

προσωπικό παράδειγμα το *Μπιζνες στα Βαλκάνια*. Ευτυχώς, τώρα όλα μοιάζουν να αλλάζουν προς το καλύτερο και η αντιμετώπισή μας είναι ίδια με των άλλων.

Έχετε ήδη στο μυαλό σας κάτι καινούριο; Πριν δυο μέρες μου ήρθε fax, με σενάριο Αμερικανών, όπου χώρος δράσης ορίζεται η Θεσσαλονίκη του 1941. Ζητήθηκε από εμένα και τη γυναίκα μου, την επίσης σκηνοθέτιδα Αριάν Κότσι, να αναλάβουμε σκηνοθεσία και εκτέλεση παραγωγής. Έχει ήδη οριστεί και σχετικό ραντεβού. Για τη Θεσσαλονίκη θα υπάρξει ένας οργανισμός δουλειάς, ώστε να μεταμορφωθεί και να θυμίσει την εποχή στην οποία αναφέρεται η ιστορία. Πρόκειται για μια οικογένεια Ελλήνων, που σώζει από την μετάβαση στο Άουσβιτς μια οικογένεια Εβραίων διακινδυνεύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τα πάντα...

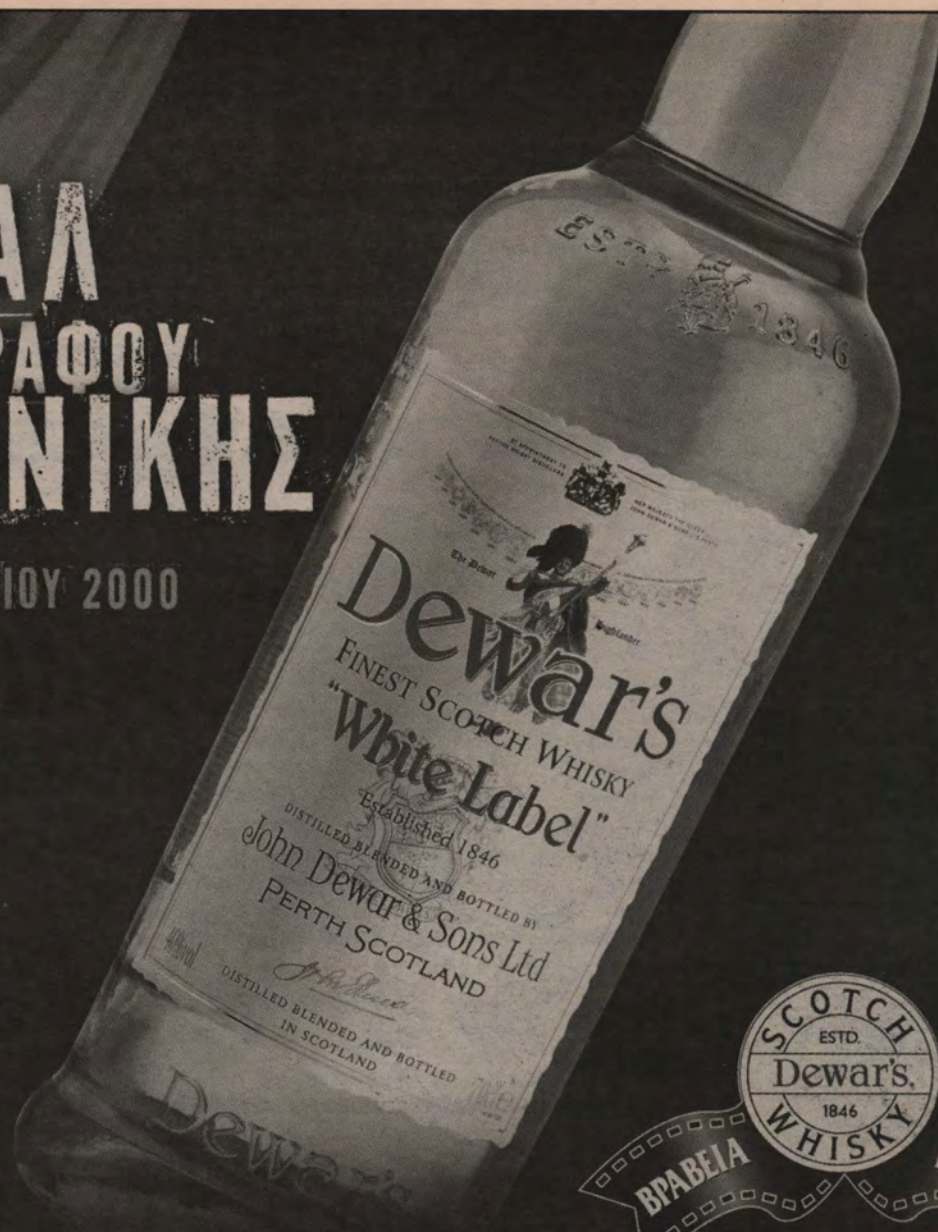
Συνέντευξη: Δημοσθένης Ξιφιλίνος

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και o Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2000

10-19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

Οι Νέοι Ορίζοντες Πίνουν Milko

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

Κάθε στιγμή είναι στιγμή

Alfa 156 Σας προκαλεί;

0800-500 800

Δίκτυο Alfa Romeo

- 1.6 T.S. 16V - 120 HP • 1.8 T.S. 16V - 144 HP • 2.0 T.S. 16V - 155 HP
- 2.0 T.S. 16V Selespeed - 155 HP
- 2.5 V6 24V - 190 HP

Alfa Romeo
CREDIT

Alfa 156. Μεγαλύτερη ασφάλεια και άνεση, με 4 αερόσακους, ABS με EBD και αυτόματο κλιματισμό. Τέλεια οδική συμπεριφορά, χάρη στις εμπρός τετράπλευρες αναρτήσεις και τις πίσω McPherson. Τεχνολογία αιχ-

μής, με πανίσχυρους κινητήρες, κορυφαίους στην κατηγορία τους. Αισθητική που ξεχωρίζει. Γοητεία που καθηλώνει.

Alfa 156. Σας προκαλεί να την αποκτήσετε τώρα, με την πιο ελκυστική χρηματοδότηση.

Cuore Sportivo

EPT

Η ΕΡΤ στηρίζει τον ελληνικό κινηματογράφο,

**Βοηθώντας να γίνουν πραγματικότητα
τα όνειρα των Ελλήνων δημιουργών
για να ταξιδεύουμε στον μαγικό κόσμο
των εικόνων, των ήχων, των συναισθημάτων
καταργώντας σύνορα, αποστάσεις, γλώσσες.**

EPT

Χορηγός

www.ert.gr

41^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΗΠΕΙΡΟΣ - ΖΑΓΟΡΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

Ο ALPHA αγαπάει
τον κινηματογράφο

ALPHA

Το Άλφα της τηλεόρασης

Film Institutions of South Eastern Europe

Κινηματογραφικοί Οργανισμοί
της ΝοτιοΑνατολικής Ευρώπης

Δίκτυο συνεργασίας για το μέλλον του Κινηματογράφου στην ΝοτιοΑνατολική Ευρώπη

Η ίδρυση του δικτύου αποφασίστηκε
στην Ύδρα, στις 16 Απριλίου 2000,
στο 1ο Συνέδριο που οργανώθηκε με
πρωτοβουλία του Ελληνικού Κέντρου
Κινηματογράφου.

Το 2ο Συνέδριο πραγματοποιείται στην
Θεσσαλονίκη, από τις 13 έως τις 15
Νοεμβρίου 2000.

- Αλβανία
- Βοσνία Ερζεγοβίνη
- Βουλγαρία
- Κροατία
- Κύπρος
- ΠΓΔΜ
- Ελλάδα
- Ρουμανία
- Σλοβενία
- Τουρκία
- Γιουγκοσλαβία

41ο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Περίπτερο του FISEE
Προβλήτα-Αποθήκη Γ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου
Πανεπιστημίου 10 • 106 71 Αθήνα • τηλ.: 36 31 733, 36 34 586
fax: 36 35 086, 36 34 336 • E-mail: info@gfc.gr • http://www.gfc.gr

Animal print

by

whalegraphics
DIGITAL IMAGE PRINTING

always in Style

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 32, Τ.Κ. 55 133, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 450 280, FAX: 457 227
e-mail: whalegraphics@imagine.gr / web: www.imagine.gr/whalegraphics

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΖΑΡΟΚΩΣΤΑ

Ένα κομματάκι
ουρανός

Μυθιστόρημα

Ήρωες πιασμένοι στη δί-
νη των καιρών και στα α-
διέξοδα του προσωπικού
πάθους. Η πορεία μιας οι-
κογένειας τα ενενήντα τε-
λευταία χρόνια του Ελλη-
νισμού. 1908, Μικρά Ασία,
επαρχία Βιθυνίας - 1998, Αθήνα. Η Ελλάδα κι απ' τις
δυο μεριές της θάλασσας. Ένα συναρπαστικό μυθιστό-
ρημα που μας αγγίζει όλους.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ζαλόγγου 11, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 330.12.08 - FAX: 382.25.30
www.kastaniotis.com e-mail: info@kastaniotis.com

Το Ε.Κ.Κ. μέσα από τα μάτια του παλιότερου στελέχους-του Βούλα Γεωργακοπούλου

Έχετε την πλέον πολυετή παρουσία στο ΕΚΚ. Είστε, επομένως, η πλέον αρμόδια για να μας παρουσιάσει τις πολυποίκιλες δραστηριότητές του... Φέτος είναι ένας κρίσιμος χρόνος για μένα, γιατί κλείνω εικοσαετία στο ΕΚΚ. Αισθάνομαι μάλλον πλήρης από δουλειά και ψάχνω κουράγιο για να εξακολουθήσω. Βεβαίως, πρόκειται για μια πολύ ενδιαφέρουσα δουλειά, που σου απαγορεύει την πλήξη. Ασχολούμαι και έχω την ευθύνη για το promotion των ταινιών. Μαζί με τους συνεργάτες μου, παίρνουμε την ταινία όταν τελειώσει, την πηγαίνουμε στο φοβερό εργαστήριο του Στάμου, όπου και αρχίζει η «μάχη των Δαρδανελλίων». Βγάζουμε κόπια, μεταφράζουμε, υποτιτλίζουμε, βγάζουμε βιντεοκασέτες, προετοιμάζουμε έντυπα και αφίσες και γενικά κάνουμε ό,τι απαιτείται για να έχει η ταινία μια αξιοπρεπή παρουσία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Στο κομμάτι αυτό οι δημιουργοί είναι δικαίως πολύ ευαίσθητοι, καθώς οι ταινίες έχουν να συναγωνισθούν αντίστοιχες από όλα τα μέρη του κόσμου.

Λίγα λόγια για τη φετινή παραγωγή;

Στη Θεσσαλονίκη βρίσκονται είκοσι ταινίες του ΕΚΚ, αλλά υπάρχουν κι άλλες που δεν περιελήφθησαν στο πρόγραμμα, παρότι είναι ήδη έτοιμες. Τέτοια είναι και η ταινία της Όλγας Μαλέα, που έχει βγει ήδη και στις αίθουσες. Το ΕΚΚ έχει μόνιμα καλή συνεργασία με το Φεστιβάλ, αλληλοβοηθούνται. Κάθε χρονιά καταρτίζουμε μια λίστα από ξένους επαγγελματίες (φέτος είναι περίπου είκοσι) από το χώρο του τύπου και της διανομής, που δουλεύουν με θρησκευτική ευλάβεια για τις ταινίες. Τις βλέπουν, συζητάμε, υπάρχει εμπορικό και καλλιτεχνικό ενδιαφέρον. Μας δίνει ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι ξένοι-από τη Γερμανία ή τη Γαλλία ή από όπου αλλού- δείχνουν τόσο ενδιαφέρον για την ελληνική ταινία.

μπάνιας με τα σποτάκια στην τηλεόραση;

Πάντα βοηθά. Όπως έλεγε ένας καθηγητής μου στο πανεπιστήμιο (όπου σπούδασα μαθηματικά και οικονομικά, αν και τελικά ασχολήθηκα με τα καλλιτεχνικά) «η διαφήμιση είναι ψυχή του εμπορίου και ο Θεός έχει ανάγκη διαφημίσεως, γι' αυτό και χτυπούν οι καμπάνες!». Δεν είναι όμως η διαφήμιση το άλφα και το ωμέγα, κάθε ταινία θα πάρει το δρόμο της. Όπως η διαφήμιση βοηθά την ταινία, έτσι και η ταινία βοηθά τη διαφήμιση όταν έχει κάτι να πει.

Ως προς τη διανομή και το Filmcenter;

Το δίκτυο των αιθουσών «Filmcenter», με πέντε αίθουσες, το πήρε το ΕΚΚ για να στηρίξει την ελληνική, ευρωπαϊκή, αλλά και αμερικανική ποιοτική ταινία στην αγορά. Στηρίζει και δεν ανταγωνίζεται την ελληνική διανομή. Στα σινεμά αυτά προβάλλονται και ρετροσπεκτικές, δεν είναι γκέτο της ελληνικής ταινίας. Βοηθούν, όμως, και την ταινία που δεν βρίσκει διανομή μέσα από τα γραφεία.

Συνέντευξη: Δημοσθένης Ξιφιλίνος

Μεταμοντέρνα κωμωδία σε ασπρόμαυρο Χριστόφορος Χριστοφής, σκηνοθέτης της ταινίας *Η βασίλισσα μαϊμού*

Γεννημένος στην Αλεξάνδρεια, εκτός από τον κινηματογράφο ασχολήθηκε με το θέατρο, τον χορό και τη σκηνογραφία. Το ντοκιμαντέρ *My heart is in Bronx* (1985) συμπληρώνει μια σειρά συνεργασιών σε αρκετές διεθνείς παραγωγές. Παράλληλα έχει σκηνοθετήσει όπερα σε Αγγλία και Ιταλία και πλήθος θεατρικών παραστάσεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Συγγραφέας των περισσότερων έργων που έχει σκηνοθετήσει και τα οποία έχουν εκδοθεί, (*Χρυσόμυγα*, *Ημερολόγιο για Περσικούς, κ.ά.*), ο Χριστόφορος Χριστοφής μετακομίζει με άνεση από το γράψιμο στο θεατρικό σανίδι και από κει στα κινηματογραφικά φεστιβάλ. Στη φιλμογραφία του συμπεριλαμβάνονται η βραβευμένη στη Θεσσαλονίκη *Περιπλάνηση* (1979) και η *Ρόζα* (1982), ενώ μετά τη *Βασίλισσα Μαϊμού* ετοιμάζει νέα ταινία, που θα έχει τον τίτλο *Η Σιωπή των Αγγέλων*.

Γι' άλλη μια φορά επιμένετε στη σύνθετη δομή, σε συνειρμούς και αφηγήσεις που συνδυάζουν το θεατρικό στοιχείο, και βέβαια στο ταξίδι-από τις πλέον προσφιλείς ιδέες σας, μαζί με τη μνήμη της διασποράς, τους πρόσφυγες και χαμένο παρελθόν. Μόνο που τώρα επιλέγετε κωμωδία και μάλιστα ασπρόμαυρη. Γιατί;

Επιθυμούσα από παλιά να φτιάξω μια ασπρόμαυρη ταινία, να σατιρίσω τη μέχρι τώρα θεματολογία μου «...της περιπλάνησης και της ανθρώπινης διασποράς, θεματολογίες-κλειδιά για την κατανόηση των τελευταίων χρόνων του εικοστού αιώνα». Όταν την έφτιαχνα, είχα στο νου μου δημιουργούς που με επηρέασαν, κάποιους από τους οποίους από αυτούς, π.χ. τον Φριτζ Λανγκ, οι πολύ νέοι άνθρωποι δεν τους γνωρίζουν.

Πώς χαρακτηρίζετε της αισθητικής της;

Πρώτα από όλα είναι μια δουλειά προθέσεων. Προσπάθησα να φτιάξω ένα είδος ταινίας που να εμπλέκει διαφορετικά είδη, όπου η αισθητική της προπολεμικής βερολινέζικης ασπρόμαυρης δραματικής κωμωδίας, όπως ο *Γαλάζιος Άγγελος*, να συμβιώνει με τη δική μας μεταμοντέρνα αίσθηση του παράλογου και του ακραίου στις ανθρώπινες καταστάσεις. Ποιος ξέρει τι τελικά κατόρθωσα. Ας το κρίνουν οι άλλοι...

Συνέντευξη: Βούλα Παλασιόλογου

Είπαν για το Φεστιβάλ...

Βασίλης Μπουντούρης

Είναι η πρώτη φορά που δεν αισθάνομαι να έχω οποιοδήποτε πρόβλημα σε σχέση με το Φεστιβάλ. Πάμε πολύ καλά, υπάρχει και η άνοδος του ελληνικού κινηματογράφου με την επιστροφή του κόσμου. Οφείλουμε να μην ξανακάνουμε το ίδιο λάθος, να μην ξαναδιώξουμε το κοινό από τις αίθουσες. Υπάρχει ένα κύρος, που είχε χαθεί για κάποια χρόνια. Βεβαίως, μπορούμε να πάμε και καλύτερα. Βλέπω, πάντως, ότι το άγονο-τοπίο με τις κόντρες ανάμεσα στους φορείς απομακρύνεται. Και εμείς πρέπει να βοηθήσουμε το Φεστιβάλ και το Φεστιβάλ εμάς. Ο φόβος να αδικηθεί η ελληνική ταινία στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ εξέλιπε με τη συγκεκριμένη μορφή των Κρατικών Βραβείων, την ειδική τελετή, τις πολλές προβολές.

Αντώνης Κόκκινος

Είτε ως θεατής έχω έρθει εδώ είτε, όπως φέτος ή στο *Τέλος εποχής*, ως διαγωνιζόμενος το Φεστιβάλ είναι για μένα μια γιορτή. Έτσι εξακολουθώ να το βλέπω και με την παλιά του μορφή και σήμερα με τα Κρατικά Βραβεία, είτε παίζονται πολλές ταινίες είτε λίγες. Αυτό ισχύει για κάθε Φεστιβάλ, στο οποίο έχω παραστεί ή το οποίο έχω παρακολουθήσει.

Γιώργος Τσεμπερόπουλος

Είναι το πρώτο Φεστιβάλ αυτής της μορφής που παρακολουθώ, γιατί πρόπερι γύριζα και πέρυσι μοντάριζα. Επίσης, πρώτη φορά έρχομαι στις νέες εγκαταστάσεις. Θεωρώ πάντως πολύ σημαντικό το Διεθνές Τμήμα, τόσο το Διαγωνιστικό όσο και Νέους Ορίζοντες. Συναντάς ξένους, βλέπεις ταινίες και ανθρώπους, είσαι σε επαφή με άτομα από τα πέρατα του κόσμου. Δεν είναι Φεστιβάλ Χολιγουντιανών ταινιών, για τις οποίες διαβάσεις στα περιοδικά συνεχώς και παίζονται στις αίθουσες. Είμαι ευχαριστημένος και με το γεγονός μη υπάρξης πια δύο βραβείσεων, γιατί ήταν παρανοϊκό και συχνά άδικο (στα Κρατικά γίνονταν «διορθώσεις» και γι' αυτό συνήθως οι βραβευμένοι της Θεσσαλονίκης έμεναν απ' έξω). Γίνεται μια γιορτή του σινεμά, χωρίς ανταγωνισμούς. Υπήρξα παλιότερα Κριτική Επιτροπή του Φεστιβάλ, όταν ήταν ολιγομελής, και δεν θα το ξανάκανα, γιατί η ευθύνη ήταν τρομερή. Είναι προτιμότεροι οι πενήντα ψηφίζοντες, εφόσον δεν συνεδριάζουν και βλέπουν μόνοι τους τις ταινίες, διότι δεν μπορεί να μιλήσει κανείς για «μαγειρέματα».

Σπύρος Τζιζής

Έτσι όπως εξελίχθηκε το Φεστιβάλ είναι σαφώς καλύτερα και το λέω έχοντας αρκετή πείρα από το παρελθόν. Σταμάτησαν όλοι οι βυζαντινισμοί, που συνήθιζονταν εν μέσω Φεστιβάλ. Είναι καλύτερο να ψηφίζουν οι 50, έχοντας από πριν δει όλα τα φιλμ. Τώρα μπορούμε να μιλάμε και λίγο μεταξύ μας για τις δικές μας και τις ξένες ταινίες, χωρίς μαχαρώματα. Άλλωστε, οι αποφάσεις έχουν ήδη ληφθεί. Ψηφίζω ανεπιφύλακτα τη νέα μορφή του Φεστιβάλ.

OLYMPION

12:00 Awarded Short Films at the 2000 Drama Festival
Βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους του Φεστιβάλ Δράμας 2000, 87'

13:30 MICROFILM
ΜΙΚΡΟΦΙΛΜ, 257'
Short films produced by ET1
Ταινίες μικρού μήκους παραγωγής ET1

CINE PROVLITA 1

12:00 Greek Film Festival
ΕΙΔΑΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
IDAN TA MATIA MAS YORTES (doc), 77'
STELIOS CHARALAMBOPOULOS
Greece, 1999-2000
O.V. Greek

15:00 Greek Film Festival
ΑΓΕΛΑΣΤΟΣ ΠΕΤΡΑ
AYELASTOS PETRA, 87'
FILIPPOS KOUTSAFTIS
Greece, 2000
O.V. Greek

16:00 Greek Film Festival
ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΕΡΙΔΟΣ
TO MILO TIS ERIDOS, 100'
VASSILIS BOUDOURIS
Greece, 2000
O.V. Greek

18:00 Greek Film Festival
ΦΤΗΝΑ ΤΣΙΓΑΡΑ
FTINA TSIGARA, 87'
RENOS CHARALAMBOPOULOS
Greece
O.V. Greek • English subtitles

CINE PROVLITA 2

12:00 Greek Film Festival
2000 + 1 ΣΤΙΓΜΕΣ
2000 + 1 STIGMES, 75'
DIMITRIS ATHANITIS
Greece, 2000
O.V. Greek

13:30 Greek Film Festival
ΚΑΝΕΙΣ ΔΕ ΧΑΝΕΙ Σ' ΟΛΑ
KANIS DE CHANI S'OLA, 123'
DIONISIS GRIGORATOS
Greece, 2000
O.V. Greek

16:00 Greek Film Festival
ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΕΡΙΔΟΣ
TO MILO TIS ERIDOS, 100'
VASSILIS BOUDOURIS
Greece, 2000
O.V. Greek

18:00 Greek Film Festival
ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
CHAMENOS PARADISOS, 87'
THANASSIS ANTONIOU
Greece, 2000
O.V. Greek

CINE PROVLITA 3

12:00 Greek Film Festival
ΠΑΜΠΙΤΑΧΟΙ Α.Ε.
PAMTIOCHI A.E., 92'
ANTONIS KOKKINOS
Greece, 2000
O.V. Greek

14:00 Greek Film Festival
17 ΣΤΑ 18
17 STA 18, 86'
MIMIS KOUGIOUMTZIS
Greece, 2000
O.V. Greek

16:00 Greek Film Festival
ΕΦΗΜΕΡΗ ΠΟΛΗ
EFIMERI POLI, 89'
YIORGOS ZAFIRIS
Greece, 2000
O.V. Greek

18:00 Greek Film Festival
Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ
I EPOCHI TON ASEVON, 91'
DIMITRIS MELETIS
Greece, 2000
O.V. Greek

CINE PROVLITA 4

12:00 Greek Film Festival
ΚΛΕΙΣΤΟΙ ΔΡΟΜΟΙ
KLISTI DROMI, 98'
STAVROS IOANNIOU
Greece, 2000
O.V. Greek

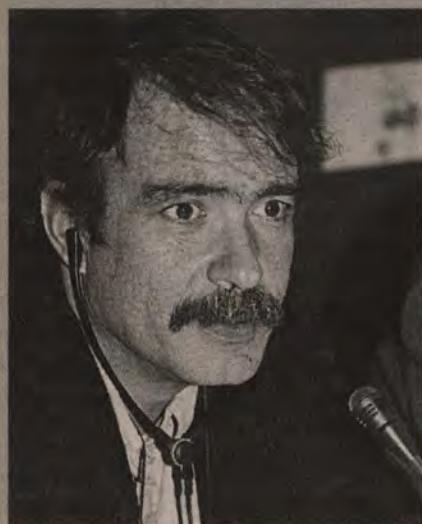
14:00 Greek Film Festival
Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΪΜΟΥ
I VASILISA MAIMOU, 90'
CHRISTOFOROS CHRISTOFIS
Greece, 2000

16:00 Greek Film Festival
ΕΝΑΣ ΚΙ ΕΝΑΣ
ENAS KI ENAS, 93'
NIKOS ZAPATINAS
Greece, 2000
O.V. Greek

18:00 Greek Film Festival
ΤΟ ΦΩΣ ΠΟΥ ΣΒΗΝΕΙ
TO FOS POU SVINI, 92'
VASSILIS DOUROIS
Greece, 2000
O.V. Greek • English subtitles

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Paulo Branco

Από το τέλος της δεκαετίας του '70 που εργάζεται ως παραγωγός και έχοντας προηγουμένα διευθύνει και σε άλλους τομείς του κινηματογράφου, ο Paulo Branco συνεχίζει σήμερα το ίδιο ακούραστος και με εξαιρετική δημιουργικότητα. Αυτήν την στιγμή άλλωστε εργάζεται ταυτόχρονα για 15 ταινίες. Ωστόσο και ενώ έχει κατακτήσει την καλλιτεχνική αναγνώριση δεν έπαψε ποτέ να ενδιαφέρεται έτσι ώστε η δουλειά του να φτάνει στους θεατές. «Νομίζω πως οι ταινίες που έκανα είναι πολύ εμπορικές. Πρέπει να κάνεις πράγματα που να απευθύνονται στο ευρύ κοινό», δηλώνει χαρακτηριστικά. Πάντως η συμμετοχή του ίδιου και η εμπλοκή του στην ταινία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το σκηνοθέτη.

Το μυστικό της επιτυχίας του κατά την άποψή του είναι ότι ο ίδιος έχει καταφέρει να έχει την απόλυτη ελευθερία στο να παίρνει αποφάσεις. Επίσης εκτός από την παραγωγή συμμετέχει σε όλη την κινηματογραφική αλυσίδα και στη διανομή αλλά και ελέγχοντας ο ίδιος κινηματογραφικές αίθουσες.

Ωστόσο για το μέλλον είναι δύσκολο κατά τη γνώμη του να γίνουν προβλέψεις. «Όλοι μιλούν για την Ευρώπη, όμως κανείς δε θέλει την Ευρώπη. Όλοι βλέπουν είτε αμερικάνικες, είτε τις εθνικές τους ταινίες» είπε προκειμένου να τονίσει την δυσκολία επιβολής του ευρωπαϊκού σινεμά. Η διαφορά με την Αμερική είναι ότι εκεί παίρνουν χρήματα από την τηλεόραση, για να συμπληρώσει ότι η αγορά είναι ελεγχόμενη.

Τελικά όμως ο ίδιος δε δηλώνει ούτε αισιόδοξος, ούτε απαισιόδοξος για το μέλλον. Ωστόσο η μέχρι στιγμής πορεία του έχει αποδείξει ότι όταν μία ταινία γίνεται σωστά μπορεί να πετύχει, κάτι που ο ίδιος το λέει ακόμα πιο χαρακτηριστικά: «Κάθε ταινία μου είναι σαν ένας ήλιος που ανατέλλει. Μπορεί να προβληθεί σε όλον τον κόσμο και όχι μόνο στη Γαλλία ή στην Πορτογαλία».

Επιμέλεια: Βαγγέλης Ρηγάς

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Η πίστη / La fidelite

του Αντρέι Ζουλάφσκι (Γαλλία, 1999)

Η Κλέλια, νέα και ταλαντούχος φωτογράφος, προσλαμβάνεται από έναν μεγαλοεκδότη σκανδαλοθηρικών εντύπων, τον Λισιέν Μακρουά, για να βελτιώσει την εικόνα της εταιρείας του. Ο πανίσχυρος Μακρουά περιστοιχίζεται από μια αληθινή αυλή, της οποίας ηγείται η ερωμένη του, Νταϊάν, και η οποία αποτελείται από διάφορους τύπους υπόπτων προθέσεων.

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο - Cine Προβλήτα 2, 12:30

Δίχως στέγη, δίχως νόμο Sans toit ni loi

της Ανιές Βαρντά (Γαλλία, 1985)

Μια νεαρή περιπλανώμενη πεθαίνει από το κρύο. Πρόκειται για ένα θάνατο φυσιολογικό; Αυτό θα ρωτήσει ο αστυνομικός ή ο κοινωνιολόγος. Τι θα μπορούσαμε να μάθουμε γι' αυτήν και για το πώς αντέδρασαν όσοι βρέθηκαν στο δρόμο της; Αυτό είναι το θέμα της ταινίας. Η κάμερα προσκολλάται στη Μόνα και παρατηρεί την περιπλάνησή της: μια περιπλάνηση υποχρεωτική, αφού τα σπίτια είναι κλειστά για κείνην...

Spotlight Varda - Παύλος Ζάννας, 13:00

Αχ / Aïe

της Σοφί Φιλίερς (Γαλλία, 2000)

Ο Ρομπέρ συνοδεύει την αδελφή του στο μαιευτήριο, για να επισκεφθούν μία, άγνωστή του, φίλη της που μόλις έχει γεννήσει. Κατά τύχη, ο Ρομπέρ ήδη τη γνωρίζει: είναι η Κλερ, μια παλιά του αγάπη. Ο Ρομπέρ αρχίζει να νιώθει πάλι κάτι για την Κλερ.

Γαλλικός Κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 15:00

Η μία τραγουδάει η άλλη όχι

L'une chante l'autre pas

της Ανιές Βαρντά (Γαλλία, 1976)

Δύο κοπέλες ζουν στο Παρίσι το 1962. Η Πολίν, 17 χρονών, φοιτήτρια, ονειρεύεται ν' αφήσει την οικογένειά της και να γίνει τραγουδίστρια. Η Σουζάν, 22 χρονών, ασχολείται με τα δυο της παιδιά. Χωρίζουν, κι η καθεμιά τους κάνει τον αγώνα της ως γυναίκα. Ξαναβρίσκονται δέκα χρόνια αργότερα σε μια εκδήλωση.

Spotlight Varda - Cine Προβλήτα 2, 15:30

Εγώ, εσύ, αυτοί / Eu, tu, elles

του Αντρουάτα Ουάσιγκτον (Βραζιλία, 2000)

Σ' ένα απομακρυσμένο χωριό της βορειοανατολικής Βραζιλίας, η νεαρή Νταρλέν, έγκυος με το παιδί κάποιου που την εγκατέλειψε, αποφασίζει ν' αναζητήσει την τύχη της στην πόλη. Τρία χρόνια αργότερα, επιστρέφει με το παιδί της για να θάψει τη μητέρα της. Όταν ο μεγαλύτερός της, αλλά εύπορος Οσίας της προτείνει γάμο, εκείνη δέχεται.

Αναζητήσεις - Παύλος Ζάννας, 17:30

Η ροζ ντίβα / Scarlet Diva

της Άσια Αρτζέντο (Ιταλία, 2000)

Η Άννα Μπατίστα, νεαρή ηθοποιός και ίνδαλμα των φανατικών της θαυμαστών, ζει για τις απαιτήσεις της καριέρας της. Το πρόγραμμά της, γεμάτο δημόσιες εμφανίσεις, τελετές βράβευσης και δοκιμαστικά, την παρασύρει σε μια ατέλειωτη δίνη φιλοξενιών πόλεων και εφημερών σχέσεων. Όμως η Άννα αποζητά κάτι αγνό και αθώο. Η επιθυμία της γίνεται πραγματικότητα, όταν συναντά στο Παρίσι τον Κερκ, έναν τραγουδιστή.

Σκιές στη Νύχτα - Cine Προβλήτα 2, 18:00

Πορτραίτα γυναικών

Skinflick

του Μπρους ΛαΜπρους (Γερμανία, 1999)

Ο Ράινχολτ, μέλος μιας συμμορίας σκίνχεντ στο Λονδίνο, κάνει μανιασμένο σεξ με τη φίλη του, Κάμελτσου, στην κουζίνα τους. Στο μεταξύ, η υπόλοιπη συμμορία σπέρνει τον τρόπο κλέβοντας, δέρνοντας και κάνοντας σεξ.

Σκιές στη Νύχτα - Παύλος Ζάννας, 20:00

Πιθανοί κόσμοι / Possible worlds

του Ρομπέρ Λεπάζ (Καναδάς, 2000)

Ο Τζορτζ Μπάρμπερ φαίνεται να είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος με μια απίστευτη ικανότητα: μπορεί να υπάρχει σ' έναν άπειρο αριθμό πιθανών κόσμων ταυτόχρονα. Δύο αστυνομικοί καλούνται στον τόπο ενός εγκλήματος. Ο Μπάρμπερ έχει δολοφονηθεί, και ο εγκέφαλός του αφαιρεθεί.

Κυρίως πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 20:30

Το χαμένο βλέμμα / Longe da vista

του Ζοάο Μάριο Γκρίλο (Πορτογαλία, 1998)

Ο Εουκένιο είναι ένας κατάδικος 64 ετών, και ο Ντανιέλ, ένας φορτηγατζής από τη Μασαχουσέτη. Διαφορετικές μοίρες και ιστορίες, που θα συνδεθούν χάρη σε μια αγγελία συνοικειοσύ. Μέσα από τη φυλακή του, ο Εουκένιο ανοίγει την καρδιά του με τη μορφή μιας Πορτογαλέζας που ψάχνει για σύζυγο.

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο - Cine Προβλήτα 23:00

Sophie Fillières

Η νέα γαλλίδα σκηνοθέτιδα στη δεύτερη της ταινία φτάνει μια σοβαρή κωμωδία με καλά δομημένους χαρακτήρες κι ευφυείς σεναριακές λύσεις. Ο κεντρικός γυναικείος ρόλος ερμηνεύεται από την αδελφή της σκηνοθέτιδας και είναι μια 24χρονη γοητευτική, ευαίσθητη και λίγο φαντασμένη σε σημείο να πιστεύει πως είναι απεσταλμένη από έναν άλλο πλανήτη πανομοιότυπο με της γης. Χρόνος και χώρος έχουν δευτερεύουσα σημασία.

Μπορείτε να μας μιλήσετε για την επιλογή του τίτλου της ταινίας σας;

Δεν γνωρίζω πως λέγεται στα ελληνικά στα γαλλικά αie φωνάζουμε όταν μας πονάει κάποιος. Προέρχεται από το γεγονός στην ταινία ο άνδρας πρωταγωνιστής συναντάει μια μικρή κοπέλλα και της ρίχνεται με κάποιο τρόπο. Όταν έψαχνα να της βρω ένα υποκοριστικό, φαντάστηκα τον άνδρα πρωταγωνιστή στο δρόμο που την ακολουθούσε, την πίεζε με κάποιο τρόπο, της τηλεφωνούσε. Είπα στον εαυτό μου πως θα ήταν καλό να ονομάζεται Aie! Μ'αυτόν τον τρόπο θα φαινόταν ότι υπέφερε. Έβρισκα διασκεδαστικό να φανταστώ το γεγονός πως όταν την φωνάζει πονάει.

Η νεαρή κοπέλα είναι τραυματισμένη από μόνη της.

Ο πρώτος λόγος είναι επειδή δεν τα πάει καλά με τον εαυτό της, υποφέρει δεν είναι σε καλή υγεία.

Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για τον άνδρα. Βάζετε έναν άνδρα 50 ετών να δείχνει στο μυαλό τουλάχιστον συννομήλικος με μια κοπέλλα 24. Ξεπερνάτε το όριο του χρόνου.

Για μένα ήταν πολύ σημαντικό εκείνος να είναι 50 ετών. Στη διάρκεια της προετοιμασίας της ταινίας ήταν πολύς κόσμος που προσπαθούσε να με αποθνήσκει από το γεγονός. Εγώ έβρισκα αντιθέτως πως αυτός ήταν ένας τρόπος να γίνουν τα πράγματα περισσότερο απόλυτα και ξεκάθαρα. Πιστεύω πως υπάρχει κάτι πολύ λυπηρό στους άνδρες στην ηλικία των 50. Δεν είναι το ίδιο να

Όταν μια γυναίκα πονάει στο άκουσμα του ονόματος της

μην έχει παιδιά στα 50 του χρόνια με το να είναι 40. Νομίζω πως είναι κάτι σημαντικό σε σχέση με ερωτήσεις αρκετά βαθιές, η έκφραση του επιτρέπει να τον δούμε από την πλευρά της ψυχολογίας. Αυτό όμως χρειάζεται έναν συγκεκριμένο βαθμό φαντασίας επειδή γνωρίζουμε πως από κάτω υπάρχει κάτι αρκετά βαθύτερο. Για μένα το θέμα της ταινίας δεν είναι ένας πενήνταχρονος ο οποίος συναντάει μια μικρότερη του κοπέλλα. Δοκίμασα να βρω μια ματιά απόλυτη.

Πώς δουλέψατε την ανάπτυξη των χαρακτήρων

θα μπορούσαμε να πούμε πως η ταινία σας και λόγω της χρησιμοποίησης του ηθοποιού Andre Dussolier, έχει στοιχεία από το ύφος του Resnais;

Μου αρέσει πολύ ο Resnais. Ο Dussolier είναι ένας ηθοποιός ο οποίος μου αρέσει εδώ και πολλά χρόνια από τις ταινίες που πρωτοαγάπησα σε ηλικία 17 ετών. Ξαναβλέποντας τον στην τελευταία ταινία του Resnais βρήκα πως ήταν από τη μία αστείος και από οπτικής άποψης πολύ ενδιαφέρον. Μου άρεσαν οι ρυτίδες του, που ταιριάζουν ακριβώς στην ηλικία του, δεν δείχνει ούτε μικρότερος ούτε μεγαλύτερος από 50. Για τη δουλειά των χαρακτήρων δεν προβληματίστηκα ιδιαίτερα. Ήθελα απλά όταν ξεκίνησα τη γραφή του σεναρίου να φύγω σ' έναν χαρακτήρα πολύ μακριά από μένα. Για τη γυναίκα είναι διαφορετικό επειδή έγραψα πραγματικά τον ρόλο σκεπτόμενη την αδελφή μου. Αυτό με απελευθέρωνε επειδή γνώριζα πως μπορού να πάω μακριά με τον χαρακτήρα που ερμήνευε. Δεν είχε κάποιο λόγο να κρίνει τον τρόπο δουλειάς.

Οι δύο χαρακτήρες βρίσκονται στα όρια της τρέλας;

Ήθελα να μεταφέρω το θέμα της τρέλας, με τρόπο που η κωμωδία θα μπορούσε να φύγει μακριά. Ταυτόχρονα δεν ήθελα να κάνω μια ταινία με θέμα την βουλιμία ή την τρέλα ταυτόχρονα. Μ'ενδιέφερε το πως η δύναμη του λόγου μπορεί να σύρει τους χαρακτήρες πολύ μακριά, απλά με αυτό που λέγεται και με τον τρόπο που λέγεται, όπως ενσαρκώνεται στον χαρακτήρα της Aie. Για μένα είναι περισσότερο ένα θέμα τραγικό, οι τρεις χαρακτήρες είναι πολύ άσχημα ψυχολογικά αλλά ήθελα να δείξω πως η διαδρομή του Ρομπέρ μπορούσε να χαλαρώσει και να βελτιωθεί χωρίς στην συνάντησή του με αυτή τη κοπέλα η οποία του προτείνει να του εξηγήσει τι είναι η αγάπη από την πρώτη στιγμή και το κάνει. Η κωμωδία ήταν για μένα ένα μέσο να φτασω σε κάτι πιο τραγικό και βαθύ πιο οριακό.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίσης

Ο πορτογάλος σκηνοθέτης πέρασε από το χώρο της κριτικής στη σκηνοθεσία. Στις ταινίες του επεξεργάζεται τη δυνατότητα απόδρασης που δίνεται στον άνθρωπο μέσα από το κινηματογράφο. Εμπνευσμένος ίσως από την διαδρομή του συμπατριώτη του ποιητή Φερνάντο Πεσσόα, εξηγεί με καθαρό τρόπο πώς «ο κινηματογράφος δεν αναπαριστά τη ζωή αλλά μπαίνει μέσα στη ζωή και τη διαμορφώνει». Στην ταινία του *Το χαμένο βλέμμα*, ο Εουχένιο είναι ένας κατάδικος 64 ετών, και ο Ντανιέλ, ένας φορτηγατζής από τη Μασαχουσέτη. Διαφορετικές μοίρες και ιστορίες, που θα συνδεθούν χάρη σε μια αγγελία συνοικεσίου. Μέσα από τη ροζ φυλακή του, ο Εουχένιο ανοίγει την καρδιά του με τη μορφή μιας νεαρής Πορτογαλέζας που ψάχνει για σύζυγο. Τη βαφτίζει Μαρία ντα Λους, και ξεκινάει μια αλληλογραφία όπου κάθε τρυφερός λόγος πληρώνεται με δολάρια...

João Mário Grilo

Σκηνοθετώντας την κίνηση μιας ιστορίας

Το Χαμένο Βλέμμα είναι κυρίως μια ταινία χαρακτήρων;
Πιστεύω πως σε σχέση με τους χαρακτήρες όλων των ταινιών μου υπάρχουν ορισμένοι που έχουν καταφέρει εξαιρετικά πράγματα. Όπως ο χαρακτήρας στο *Χαμένο Βλέμμα*. Πρόκειται για μια αληθινή ιστορία, συνέβη πριν από περίπου δέκα χρόνια. Εγώ δεν θα είχα ποτέ το κουράγιο να την βιώσω στην πραγματικότητα, μπορώ απλά να την κινηματογραφήσω. Έτσι κινηματογραφώντας την, η ταινία μου δεν είναι ένα πορτρέτο της ιστορίας, είναι ένα πορτρέτο της δικής μου συγκίνησης απέναντι σε αυτήν την ιστορία και νομίζω πως αυτό έχει να κάνει σε μεγάλο βαθμό με την κληρονομιά που πήρα από την στάση κάποιων ζωγράφων, οι οποίοι είχαν κλίση σε θέματα αζεπέρστα και με κάποιο τρόπο αστειευόταν. Ο καθένας τους παρουσίαζε μικρές πλάκες στους πίνακες του.

Γιατί επιλέξατε να επεμβείτε στην πραγματική ιστορία και να την αλλάξετε «σκοτώνοντας» τον κεντρικό χαρακτήρα;
Για να μην καταγγείλω τον πραγματικό άνθρωπο πρέπει να τον σκοτώσω στην ταινία, για να τον αφήσω να ζήσει ήρεμα. Δεν τον γνώρισα ποτέ μου. Έκανα μια ταινία πριν από το *Χαμένο Βλέμμα* όπου υπήρχε η περίπτωση ενός άνδρα ο οποίος είχε σκοτώσει μια γυναίκα. Το πρόβλημά τους σχετιζόταν με το νερό και ο φόνος είχε προέλθει από ατύχημα. Φυλακίστηκε για 12 χρόνια. Γύρισα την ταινία σ'ένα εγκατελειμένο χωριό. Διανυκτερεύσαμε κάπου κοντά στο μέρος που έμενε και δεν μιλήσαμε ποτέ. Πιστεύω πως από την στιγμή που γυρίζουμε μια μυθοπλασία η πραγματικότητα δεν υπάρχει. Δεν είχα καμία περιέργια να δω περισσότερα πράγματα. Κατάλαβα τη χειρονομία με τον τρόπο μου και γύρισα την ταινία. Αν έφτανε στην ταινία θα ήταν σαν ένα κομμάτι της πραγματικότητας να ερχόταν στη μυθοπλασία η οποία ήταν ήδη μια πραγματικότητα. Δεν έχω την ανάγκη να γίνω αδιάκριτος. Δεν είμαι αστυνομικός.

Πώς ξεκίνησε η ιδέα;
Η ιδέα μου ξεκινάει από το σημείο που κατάλαβα ως σκηνοθέτης την κίνηση της ιστορίας και προσπάθη να βάλω την ταινία στην κίνηση της ιστορίας, χωρίς να ξεκινάει. Σαν σκηνοθέτης αυτό που οφείλω να καταλάβω είναι η κίνηση της ιστορίας. Έτσι όταν κάνουμε μια ταινία επαναπαράγουμε αυτή την κίνηση, για να μπορέσουμε να την κινηματογραφήσουμε. Αφότου έχει «κλωτηθεί η μπάλα» η ερώτηση του πού να βάλουμε την κάμερα και του πώς να κάνουμε το μοντάζ είναι άμεση. Η μεγάλη δυσκολία του κινηματογράφου είναι πάντα το να καταλάβουμε πώς να ξεκινήσουμε τη διαδρομή των πράξεων. Και σε μεγαλύτερο βαθμό όταν κινηματογραφούμε ιστορίες που είναι πραγματικές. Η ευθύνη είναι τεράστια. Η ταινία θα είναι η μόνη αναπαραγωγή αυτής της ιστορίας κι αυτό είναι μια πολύ μεγάλη ευθύνη. Έτσι η ταινία με κάποιο τρόπο γίνεται ένα κομμάτι της ιστορίας. Η ιστορία συνεχίζεται, οι χαρακτήρες είναι ζωντανοί και συνεχίζουν την μοίρα τους

αλλά η ταινία είναι κάτι το οποίο το έχουν στις ζωές τους. Ο κινηματογράφος δεν αναπαριστά απλά τη ζωή αλλά μπαίνει μέσα στη ζωή. Όλη η δυσκολία είναι να φανταστείτε την ιστορία. Να φανταστείτε την κίνηση και η φόρμα αντλείται πολύ εύκολα. Ένας μεγάλος ζωγράφος είναι κάποιος που γνωρίζει πώς θα είναι το μαύρο του, μεταξύ 100 εκατομμυρίων μαύρου, το συγκεκριμένο είναι ένα και ο μόνος τρόπος για να επλεχθεί αυτό συγίσταται στην συνοχή που διέπει τη διαδικασία δημιουργίας του. Πιστεύω ότι από αυτήν την οπτική γωνία ο κινηματογράφος δεν έχει καμία σχέση με τις υπόλοιπες τέχνες. Ούτε με τη ζωγραφική, ούτε με τη μουσική. Είναι μια τέχνη η οποία σχετίζεται με το φανταστικό μέσα από την αντίληψη της κίνησης και της ταχύτητας των πραγμάτων. Έπειτα πρέπει να επλεχθεί ότι η κίνηση είναι αυτή και αν είμαι ικανός ή όχι να την κινηματογραφήσω. Σ'αυτό είμαι πολύ φροντισμένος. Γνωρίζω ότι μπορώ να κάνω μέχρι το τέλος της ζωής μου 20 ή 30 ταινίες και γίνομαι πολύ εκλεκτικός σε σχέση με την επιλογή του θέματος.

Μοιάζει να έχετε μια εμμονή με το θέμα της φυλακής.
Είναι πολύ πολύπλοκη η θέση ενός σκηνοθέτη. Επειδή η φυλακή είναι ένα μέρος όπου όλα τα βλέμματα είναι πιθανά. Λει-

“Ο κινηματογράφος είναι ένα είδος σάρκας το οποίο προστατεύει τους χαρακτήρες, και τους επιτρέπει να δημιουργήσουν έναν ξεχωριστό κόσμο ο οποίος έχει συνοχή.”

τουργεί σαν μια συσκευή για να βλέπουμε τους ανθρώπους. Το να βρούμε ένας μέρος για να βλέπουμε χωρίς να είμαστε αστυνομικοί δεν είναι δυνατό. Στη δική μου ταινία πιστεύω αυτό το σέβομαι. Δεν αισθανόμαστε ποτέ σαν αστυνομικοί αλλά ούτε σαν φυλακισμένοι. Η κάμερα δεν είναι φυλακισμένη στη φυλακή. Είμαστε ανάμεσα σε δύο πράγματα. Ο κινηματογράφος είναι ένα είδος σάρκας το οποίο προστατεύει τους χαρακτήρες, και τους επιτρέπει να δημιουργήσουν έναν ξεχωριστό κόσμο ο οποίος έχει συνοχή. Αυτό δεν είναι ένα ατύχημα, όπως επίσης και το γεγονός πως η φυλακή που έκανα γυρίσματα είναι κυκλική. Η σημασία του κύκλου είναι πολύ μεγάλη επειδή δεν υπάρχει γωνία. Αυτό σημαίνει πως κάποιος που κάνει τον κύκλο φεύγει από την προοπτική. Είναι ένα είδος μεταφοράς του κόσμου.

Ο κόσμος που ζούμε σήμερα είναι ένα είδος φυλακής δηλαδή;
Ναι επειδή όμως είναι σφαιρικός επιτρέπει ένα είδος ελευθερίας. Αν πάμε σήμερα στα προάστια των μεγάλων πόλεων τα κτίρια είναι κατασκευασμένα σαν φυλακές. Τη θέση του αστυνομικού παίρνει η τηλεόραση. Επειδή δεν είμαστε εμείς που κοιτούμε την τηλεόραση αλλά η τηλεόραση που μας κοιτάει. Αυτό είναι αυτονόητο. Κάθε φορά που την ανάβουμε είμαστε φιξαρισμένοι σε μια θέση. Ο Godard είπε πως ο κόσμος είναι δύσκολο να πάει στον κινηματογράφο γιατί δυσκολεύεται να βγει από το σπίτι. Ίσως στο Νότο είναι λιγότερο ορατό αλλά αν πάτε στη Βόρεια Ευρώπη οι πόλεις είναι κλειστές τα βράδια επειδή ο κόσμος είναι στα σπίτια του βλέποντας τηλεόραση. Σαν συσκευή επιτρέπει τους ανθρώπους να ζουν μ'έναν συγκεκριμένο τρόπο. Είναι αλήθεια πως μπορούμε ν'αποδράσουμε από αυτό. Όπως οι φυλακισμένοι οι οποίοι φτιάχνουν μια ιστορία που τους επιτρέπει να δραπέτευουν. Όλος ο κόσμος μπορεί να το κάνει αυτό. Όλος ο κόσμος μπορεί μια μέρα να εξαφανιστεί. Μια μέρα καταστρέψετε όλα τα χαρτιά σας και δηλώνετε ένα άλλο άτομο, φτιάχνετε μια άλλη ταυτότητα και φεύγετε. Το πρόβλημα είναι πως ο κόσμος δεν έχει το κουράγιο να το κάνει με αυτό τον τρόπο και το κάνει στο Ίντερνετ. Υπάρχει κόσμος που έχει ψεύτικη ταυτότητα η οποία διαμορφώνεται σε αληθινή. Κάθε φορά που είναι στο δίκτυο είναι αυτά τα πρόσωπα. Υπάρχουν στο ταξίδι. Ο ταξιδιώτης δεν είναι ποτέ σ'ένα μέρος, είναι διαρκώς μεταξύ των σημείων. Όλες οι φιγούρες ενός περάσματος, όπως και οι άνθρωποι που γράφουν γράμματα είναι άνθρωποι που ψάχνουν να φτιάξουν ένα μονοπάτι που δεν είναι άμεσα ορατό. Κάθε φορά που δημιουργείται ένας χαρακτήρας στον κινηματογράφο γίνεται κάτι φανταστικό. Πρόκειται για έναν άνθρωπο ο οποίος δεν έχει χαρτιά αλλά η ύπαρξη του είναι πραγματική. Το να δίνουμε ζωή σ'έναν χαρακτήρα είναι σαν να διασκορπίζομαστε στο πραγματικό.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Είπαν για το φεστιβάλ...

Είναι πράγματι ένα πολύ ενδιαφέρον φεστιβάλ. Ο κόσμος ενδιαφέρεται για τις ταινίες και ελπίζω να τους αρέσει και η δική μου.

Srdjan Vuletic

Είναι η δεύτερη φορά που έρχομαι στην Ελλάδα, αλλά η πρώτη στη Θεσσαλονίκη. Δεν περίμενα ότι το φεστιβάλ θα ήταν τόσο μεγάλο και με τόσο επαγγελματισμό. Μου αρέσει πολύ.

Damian Kozole

Είναι το πρώτο μου φεστιβάλ και το διασκεδάζω πολύ. Οι χώροι είναι πολύ ωραίοι και η οργάνωση πολύ καλή επίσης.

Matjaz Latin

Είμαι πολύ εντυπωσιασμένος από τις εγκαταστάσεις και ειδικά αυτών στο λιμάνι. Νομίζω ότι είναι ένα σπουδαίο μέρος για το φεστιβάλ. Έχω πάει σε πολλά φεστιβάλ, αλλά δεν έχω ξαναδεί κάτι τέτοιο. Τα κτίρια είναι ταυτόχρονα παραδοσιακά και μοντέρνα, ενώ είναι και πολύ καλά οργανωμένο. Είναι φανερό ότι οι άνθρωποι που το οργανώνουν και δουλεύουν γι' αυτό έχουν πολύ μεγάλη πείρα. Ελπίζω ότι θα 'μαι εδώ και με μια επόμενη μου ταινία.

Djordje Milosavljevic

ΠΡΟΣΩΠΑ

Vinko Bresan

(...) Όταν η ταινία προβλήθηκε στους κινηματογράφους, μια εφημερίδα της Κροατίας κάλεσε τους υποστηρικτές του δικτάτορα, σε μια προβολή. Ήταν ο πρόεδρος της Ένωσης Στρατάρχης Τίτο, ο ηγέτης των Κροατών παρτιζάνων με λίγους φίλους. Τους άρεσε η ταινία και μάλιστα κάποιοι απ' αυτούς είπαν ότι είναι εξαιρετική. Δεν νομίζω ότι στην ταινία είμαι υπερβολικά αγενής προς τον Τίτο. Προσπάθησα να κρατήσω μια ισορροπία ανάμεσα τα καλά και τα κακά. Μερικοί πολιτικοί στην χώρα μου ήταν πεπεισμένοι ότι ο χαρακτήρας του Στρατάρχη Τίτο ήταν μια έμμεση αναφορά στο Πρόεδρο Τουζμάν (σ.τ.μ. πρόεδρος της Κροατίας αμέσως μετά την απόσχιση από την Γιουγκοσλαβία, είχε κατηγορηθεί για φασιστικές πρακτικές). Ναι, νομίζω ότι ήταν κάπως έτσι. Κάποια στιγμή αισθάνθηκα ως εθνικός ήρωας που μάχεται το καθεστώς. Η ομοιότητα με τον πρόεδρο Τουζμάν δεν ήταν μέρος του αρχικού σεναρίου. Στον σοσιαλισμό μαθαίνεις να γράφεις με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε το σενάριο και η ταινία τελικά να έχουν πολύ λίγα κοινά σημεία."

από συνεντεύξεις στην εφημερίδα του φεστιβάλ του Κάρλοβι-Βάρι (14/7/2000) και στο Ozbor του Ζάγκρεμπ (4/12/1999)
Απόδοση: Δημήτρης Μπάμπας

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Παίζοντας με Γυάλινους βόλους...

Ivan Ivanov πρωταγωνιστής

Διάσημος ηθοποιός στη Βουλγαρία, ο Ivanov δουλεύει πολλά χρόνια στον κινηματογράφο, έχοντας γυρίσει συνολικά 24 ταινίες. Με αφορμή την προβολή της τελευταίας ταινίας του *Γυάλινοι βόλοι* στο αφιέρωμα για το βαλκανικό σινεμά στο φεστιβάλ, μιλά για την ταινία και για τη συνεργασία του με τους συντελεστές.

...Είναι μια ταινία για την ψυχή, για το ξύπνημα της ψυχής. Διαδραματίζεται βέβαια στη Βουλγαρία, αλλά η ιδέα αυτή είναι μια παγκόσμια ιδέα. Με την προβολή της θα ήθελα να μπορούσαν να σπάσουν τα σύνορα και οι σκέψεις να επικοινωνήσουν και με τον υπόλοιπο κόσμο. Έτσι ακριβώς όπως γίνεται και με το φεστιβάλ που έρχονται ταινίες απ' όλο τον κόσμο ενώνοντας τους ανθρώπους.

...Είμαι πολύ χαρούμενος που έκανα αυτήν την ταινία. Αισθάνθηκα πολύ άνετα γυρίζοντάς την. Ήμασταν πολύ καλά και με το σκηνοθέτη και με τους υπόλοιπους ηθοποιούς και με το συνεργείο. Ήταν μια πολύ ευχάριστη εμπειρία και χαίρομαι που είμαι εδώ μ' αυτή ως μέλος του φεστιβάλ.

Mario Krastev παραγωγός

Για τις δυνατότητες παραγωγής στη Βουλγαρία

Δεν είναι εύκολο να γυρίσεις μια ταινία, κάτι που μάλλον συμβαίνει και σε άλλες βαλκανικές χώρες. Η ταινία αυτή είναι μια χαμηλού προϋπολογισμού ταινία. Με το σκηνοθέτη της σπουδάσαμε μαζί και εκεί γνωριστήκαμε. Εγώ είμαι και σκηνοθέτης και η φίλιά μας με ώθησε στο να κάνω την παραγωγή. Όσο για τα χρήματα αυτά προήλθαν απ' το κέντρο κινηματογράφου της Βουλγαρίας, απ' την τηλεόραση και από κάποιους χορηγούς.

Για το θέμα της ταινίας

Διαπραγματεύεται έννοιες όπως η αγάπη και ο Θεός. Τα θέματα αυτά μιλάνε στον καθένα. Πιστεύω ότι η ταινία μας ενδιαφέρει όλα τα Βαλκάνια.

Για τα μελλοντικά του σχέδια

Δεν είμαι επαγγελματίας παραγωγός. Είμαι και σκηνοθέτης και ετοιμάζω την πρώτη μου ταινία. Γράφω ακόμη ένα βιβλίο που είναι έτοιμο να εκδοθεί και λέγεται "Short story". Κάνω την παραγωγή για ένα CD για μια καλλιτέχνη από τη Βουλγαρία η οποία έχει κυκλοφορήσει τρεις δίσκους στην Αμερική αλλά κανέναν στη χώρα της. Ως σκηνοθέτη μ' ενδιαφέρει να γυρίζω ταινίες για τη νέα γενιά γιατί νομίζω ότι είναι πολύ ενδιαφέρον να μπορείς να επικοινωνείς με τους νέους. Μ' αρέσει επίσης να συνεργάζομαι και με άλλες χώρες. Έχω μάλιστα δουλέψει και στην ταινία Ο δρόμος για την Ιθάκη, η οποία είναι μια συμπαραγωγή Κύπρου, Ελλάδας, Βουλγαρίας. Αυτό είναι μια μεγάλη ευκαιρία για μένα και θέλω την υποστήριξη ανθρώπων από άλλες χώρες. «Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι στην καρδιά μου»

Επιμέλεια: Βαγγέλης Ρητάς

Το φάντασμα του Στρατάρχη / Marsal

του Vinko Bresan (Κροατία, 1999)

Η ταινία διαδραματίζεται σ' ένα μικρό νησί στις ακτές της Αδριατικής. Η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και ο πόλεμος που ακολούθησε έχει οδηγήσει την τοπική οικονομία στον μαρasmus, καθώς ο τουρισμός έχει ολοκληρωτικά εξαφανισθεί. Όμως μια απροσδόκητη λύση διαφαίνεται στον ορίζοντα, μια λύση που έρχεται από το όχι και τόσο μακρινό παρελθόν. Ο Στρατάρχης Τίτο -ο ιδρυτής και επί χρόνια ηγέτης της Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας, που πέθανε το 1980- φαίνεται ότι μετά θάνατο επιστρέφει πίσω: αυτήν την φορά ως φάντασμα. Οι βετεράνοι του απελευθερωτικού αγώνα, ηλικιωμένοι πλέον, αλλά πάντα πιστοί στον Αρχηγό και στις Αρχές του Κόμματος, διαφυλάττουν την "άυλη" παρουσία του και αρνούνται να αποκαλύψουν την αλήθεια στον τοπικό αστυνομικό. Ενώ κάποιοι κάτοικοι του νησιού κρεμάνε σκόρδα και σταυρούς για να ξορκίσουν το κακό. Την ίδια στιγμή ο δήμαρχος είναι έτοιμος να εκμεταλλευθεί τον Στρατάρχη για να αναζωογονήσει τον τουρισμό: Η παρέλαση της εργατικής πρωτομαγιάς και άλλες ανάλογες εκδηλώσεις προγραμματίζονται. Ένα είδος "σοσιαλιστικού θρησκευτικού τουρισμού" δημιουργείται.

Παραλλάσσοντας ένα θεματικό μοτίβο του φανταστικού κινηματογράφου - αυτό της νεκρανάστασης- ο σκηνοθέτης κάνει μια σάτιρα που ως στόχο έχει το παλιό κομμουνιστικό καθεστώς και τον ξύλινο λόγο του, αλλά και τα νέα ήθη του καπιταλισμού. Πίσω όμως από τους σατιρικούς τόνους και την κω-

μική υπερβολή, ο θεατής μπορεί να αναζητήσει στο σκηνοθετικό βλέμμα μια τρυφερότητα, αλλά και μια αγαπητική διάθεση τόσο για τους κατοίκους αυτού του μικρού νησιού, όσο και για τον ίδιο τον "Τίτο".

Δ.Μ.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 15:00

Ο μηχανισμός / Mehanizam

του Djordje Milosavljevic (Γιουγκοσλαβία, 2000)

Την συνάντηση δύο προσώπων καταγράφει η αφήγηση του *Ο Μηχανισμός*. Εκείνος είναι ένας "βετεράνος του πολέμου" που δουλεύει ως ταξιτζής σ' ένα μικρό σιδηροδρομικό σταθμό. Βρίσκεται εκεί μετά την επιστροφή από τον πόλεμο, μια εμπειρία για την οποία δεν αισθάνεται ευτυχής. Την πρώτη μέρα βρέθηκε στην γραμμή του πυρός τραυματίστηκε και πέρασε τους υπόλοιπους οκτώ μήνες αναρρώνοντας σ' ένα νοσοκομείο. Έχει ανάγκη την σιυχία που του προσφέρει η έλλειψη κίνησης στον σταθμό, χρειάζεται την περισυλλογή για να επουλωθούν οι πληγές και τα τραύματα της ψυχής και της καρδιάς. Εκείνη είναι η Snezana. Είναι δασκάλα και κατευθύνεται σ' ένα μικρό απομακρυσμένο χωριό. Ετοιμάζεται να δουλέψει και είναι η πρώτη της δουλειά. Όμως το ζευγάρι δεν θα το ενώσει ούτε ο έρωτας, ούτε η ελπίδα για το μέλλον. Είναι ένα τρίτο πρόσωπο που θα τους φέρει σε στενή επαφή: και οι δύο είναι όμηροι ενός γκάνγκστερ.

Και εδώ, όπως και στην προηγούμενη του ταινία, ο σκηνοθέτης οικοδομεί την δραματική πλοκή πάνω στην αντίθεση Καλού-Κακού. Τοποθετώντας χρονικά την δράση μέσα σε μια κρίση χειμωνιάτικη μέρα -και έχοντας πάντα στο φόντο τον πόλεμο-, ο Milosavljevic δημιουργεί δύο παράλληλους κόσμους: ο ένας είναι ο κόσμος αυτών που, παρ' όλες τις αντιξοότητες και τις δυσκολίες, πιστεύουν στην ζωή -ενώ ο άλλος είναι ο κόσμος όσων θέλουν να καταστρέψουν την ζωή. Όπως και στην πρώτη ταινία του σκηνοθέτη, έ-

τσι και εδώ τα κεντρικά πρόσωπα καλούνται να υπερασπιστούν την θέση τους στον κόσμο, καλούνται να αμυνθούν απέναντι στην κυριαρχία του Κακού. Ωστόσο αυτή η μάχη δεν είναι χωρίς απώλειες: τα πρόσωπα πληρώνουν ένα ακριβό τίμημα για να διατηρήσουν την θέση τους στον κόσμο -είναι τελικά η αθωότητα των δύο ηρώων που χάνεται;

Δ.Μ.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:00

Σε 'κείνη τη χώρα W toj stranie

της Lidia Bobrova (Ρωσία, 1997)

Ένα μικρό χωριό στην Βόρεια Ρωσία. Οι κάτοικοί του ασχολούνται με τις γεωργικές εργασίες: σπώνονται την αυγή, δουλεύουν στα χωράφια, παντρεύονται και αποκτούν παιδιά, ονειρεύονται μια καλύτερη ζωή και στο τέλος φεύγουν από την ζωή. Το χωριό αυτό γνώρισε όλες τις αλλαγές που συνέβησαν στην Ρωσία τον 20ο αιώνα: η επανάσταση των μπολσεβίκων, η αναγκαστική κολεκτιβοποίηση, ο αιματηρός Β' παγκόσμιος πόλεμος. Όλες αυτές τις δυσκολίες της ζωής, οι κάτοικοι του μικρού χωριού, τις αντιμετώπισαν με αξιοπρέπεια και δύναμη. Ένας από τρεις κεντρικούς χαρακτήρες της αφήγησης είναι ο Nikolai Skurdin, ένας μοναχικός τύπος, του οποίου μόνοι του σύντροφοι είναι τα ζώα. Το οικογενειακό του περιβάλλον -η γυναίκα του και η πεθερά του- αδυνατεί να τον κατανοήσει και λειτουργεί απέναντί του καταπιεστικά. Όμως μια απροσδόκητη πρόταση, θα διακόψει την μονοτονία της ζωής του. Αυτή είναι μια από τις πολλές ιστορίες της ταινίας. Στην ταινία αυτή, η Lidia Bobrova, χρησιμοποιώντας ένα ύφος που συχνά παραπέμπει στο ντοκιμαντέρ, δημιουργεί μια σπουδή για μια αγροτική κοινότητα. Η αίσθηση του χιούμορ και ένας τόνος μελαγχολίας, χαρά και λύπη, απόγνωση και ελπίδα, θάνατος και γέννηση: οι εικόνες

της ταινίας είναι γεμάτες από τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις της ίδιας της ζωής. Και ενώ η σκηνοθεσία παρατηρεί την ζωή σ' αυτήν την μικρή κοινότητα, είναι η στωικότητα των κατοίκων της που μένει στο τέλος: εδώ η στωικότητα συνιστά όχι μόνο μια φιλοσοφία ζωής, αλλά και μια ασπίδα απέναντι στις αντιξοότητες της πραγματικότητας.

Δ.Μ.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 13:00

Ο στρατώνας / Barak

του Valeri Ogorodnikov (Ρωσία, 1999)

Βασισμένη στο ομότιτλο διήγημα του Victor Petron, η ταινία απεικονίζει την ζωή στην επαρχία της Σοβιετικής Ένωσης, στην εκπονή του σταλινισμού. Τοποθετημένη χρονικά στα 1953, λίγο μετά την θάνατο του Ιωσήφ Στάλιν, ταινία περιγράφει την ζωή στην Satka, μια μικρή πόλη στα νότια των Ουραλίων, κάπου ανάμεσα στην Ρωσία και τα γκουλάγκ της Σιβηρίας. Κεντρικοί χαρακτήρες, ένα πλήθος προσώπων που ζουν στην πόλη. Είναι η Olga, 23 χρονών, η οποία έχασε τους δικούς της στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, στην πολιορκία του Λένινγκραντ. Είναι ο Alexei, ένας στρατιωτικός που ζει μαζί με τον γιο και την φίλη του. Είναι επίσης ο Jora, ένας Εβραίος θύμα των σταλινικών διώξεων. Ο Friedrich, ένας Γερμανός, πρώην στρατιωτικός, παντρεμένος με Ρωσίδα. Δημιουργώντας μία ιδιαίτερα λεπτομερή απεικόνιση των σχέσεων ανάμεσα στους πολλούς χαρακτήρες της ταινίας, η σκηνοθεσία σχεδιάζει ένα πορτραίτο της καθημερινής ζωής στην Ρωσία, σε μία χρονική περίοδο που η χώρα έβγαине από τα σκοτεινά χρόνια της σταλινικής καταπίεσης. Συναισθηματικοί, σοβαροί, ή απλώς "τρελοί" οι ήρωες της ταινίας είναι επιζώντες: έχουν μόλις διασχίσει, όχι χωρίς τραύματα, μια από τις πιο δύσκολες περιόδους στην ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης -αυτή που ξεκινά

με τις σταλινικές εκκαθαρίσεις των αντιφρονούντων στην δεκαετία του 30, διασχίζει τον καταστροφικό Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και καταλήγει στα χρόνια του Ψυχρού Πολέμου.

Δ.Μ.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 17:30

Ασθενικό σύνδρομο / Asteniceskij sindrom

της Kira Muratova (Ρωσία, 1989)

Ταινία που αντιμετώπισε προβλήματα λογοκρισίας, το Ασθενικό Σύνδρομο της Kira Muratova, είναι μια ταινία που με τα χρόνια απέκτησε φανατικούς θεατές. Ήταν το 1989 και τα χρόνια της Περεστρόικας, όταν απαγορεύτηκε η προβολή της ταινίας από τον υπεύθυνο της Goskino, κυρίως λόγω μίας 4λεπτης σκηνής στην οποία γινόταν χρήση μίας αργκό διαλέκτου. Αξίζει να σημειωθεί ότι το γεγονός της απαγόρευσης προκάλεσε διαμαρτυρίες, καθώς την εποχή εκείνη στην Σοβιετική Ένωση οι ιδύνοντες του καθεστώτος, είχαν επιτρέψει σε αρκετές απαγορευμένες ταινίες του παρελθόντος την προβολή. Τελικά ήταν η Ένωση Σκηνοθετών που αγόρασε τα δικαιώματα της ταινίας και επέτρεψε την ταινία να προβληθεί.

Η αφήγηση αποτελείται από δύο μέρη. Το πρώτο, το οποίο είναι γυρισμένο σε ασπρόμαυρο, έχει ως κεντρική ηρωίδα μια γυναίκα, η οποία πενθεί τον χαμό του συζύγου της. Όντας γιατρός, αρνείται να παρέχει τις υπηρεσίες της και γρήγορα η συμπεριφορά της γίνεται εριστική και επιθετική. Στην δεύτερη ιστορία, η οποία είναι κινηματογραφημένη σε έγχρωμο, κεντρικός χαρακτήρας είναι ένας καθηγητής ο οποίος φιλοδοξεί να γίνει συγγραφέας. Οι συγκρούσεις με τους μαθητές του, η σχέση του με μια μαθήτριά, το οικογενειακό του περιβάλλον (η γυναίκα του, η πεθερά του, η αδελφή του), οι περιπλανήσεις του στους δρόμους (όπου ο ήρωας "μελετά" την ζωή), η επίσκεψη του τέλος στο ψυχιατρείο: σ' όλα

αυτά τα επεισόδια, που συνδέονται χαλαρά μεταξύ τους, ο ήρωας βρίσκεται σε μια κατάσταση "μαύρης μελαγχολίας".

Δ.Μ.

Κυριακή 19 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 22:30

Τιμή: 12.000 Δρχ.

Τιμή: 6.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

**Caffè
Vescovi®**

DAL 1927

**Vescovi,
il caffè è
un'arte**
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΓΕΩ. ΝΙΚΗ 1, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΔΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 249.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ORDINO
www.ordino.gr

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΩΝ BYZANTINΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Το Μουσείο Αρχαίων Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μουσικών Οργάνων ιδρύθηκε το 1997 για να φιλοξενήσει 200 και πλέον όργανα τα οποία υπήρξαν ανάμεσα στο 2800 π.Χ μέχρι τις αρχές του αιώνα μας.

Η αρχιτεκτονική του χώρου, ο διάκοσμος, τα μουσικά όργανα δημιουργούν μια μοναδική ατμόσφαιρα και προδιαθέτουν τον επισκέπτη να αποδράσει στον κόσμο της Αρχαίας Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Μουσικής 5000 ετών.

Παράλληλα οι χώροι του Μουσείου, το φουαζέ και το αμφιθέατρο μπορούν να φιλοξενήσουν μουσικές εκδηλώσεις, φεστιβάλ, εκδηλώσεις τέχνης, σεμινάρια, συνέδρια, κοκτέϊλς και φιλικές συναντήσεις.

MUSEUM OF ANCIENT GREEK BYZANTINE AND POST BYZANTINE MUSICAL INSTRUMENTS

The Museum of Ancient Greek, Byzantine and Post Byzantine Musical Instruments was established in 1997, in order to give home to over 200 musical instruments, dating from 2800 B.C. until the early 20th century.

The architecture of the halls, the decor, the musical instruments create a unique atmosphere, urging visitors to escape into the 5000 year-old world of Ancient Greek and Post Byzantine Music.

The Museum's halls, foyer and amphitheatre may also be used for music events, festivals, art meetings, seminars, congresses, cocktail parties and friendly gatherings.

ΟΜΙΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατούνη 12-14, 546 25 Θεσσαλονίκη Τηλ. 031 555 263-5
Ωρες λειτουργίας: Καθημερινά 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Δευτέρα 9:00 - 15:00

PIRAEUS BANK GROUP

12-14, Katouni Str. 546 25 Thessaloniki Tel. 031 555 263-5
Running hours: Daily 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Monday 9:00 - 15:00

FOUNTAIN®

Ηλεκτρικές συσκευές ζεστών ροφημάτων
κατάλληλες για:

- γραφεία
- ινστιτούτα αισθητικής
- κομμωτήρια
- τουριστικά γραφεία
- κυλικεία
- εμπορικά καταστήματα
- νοσοκομεία

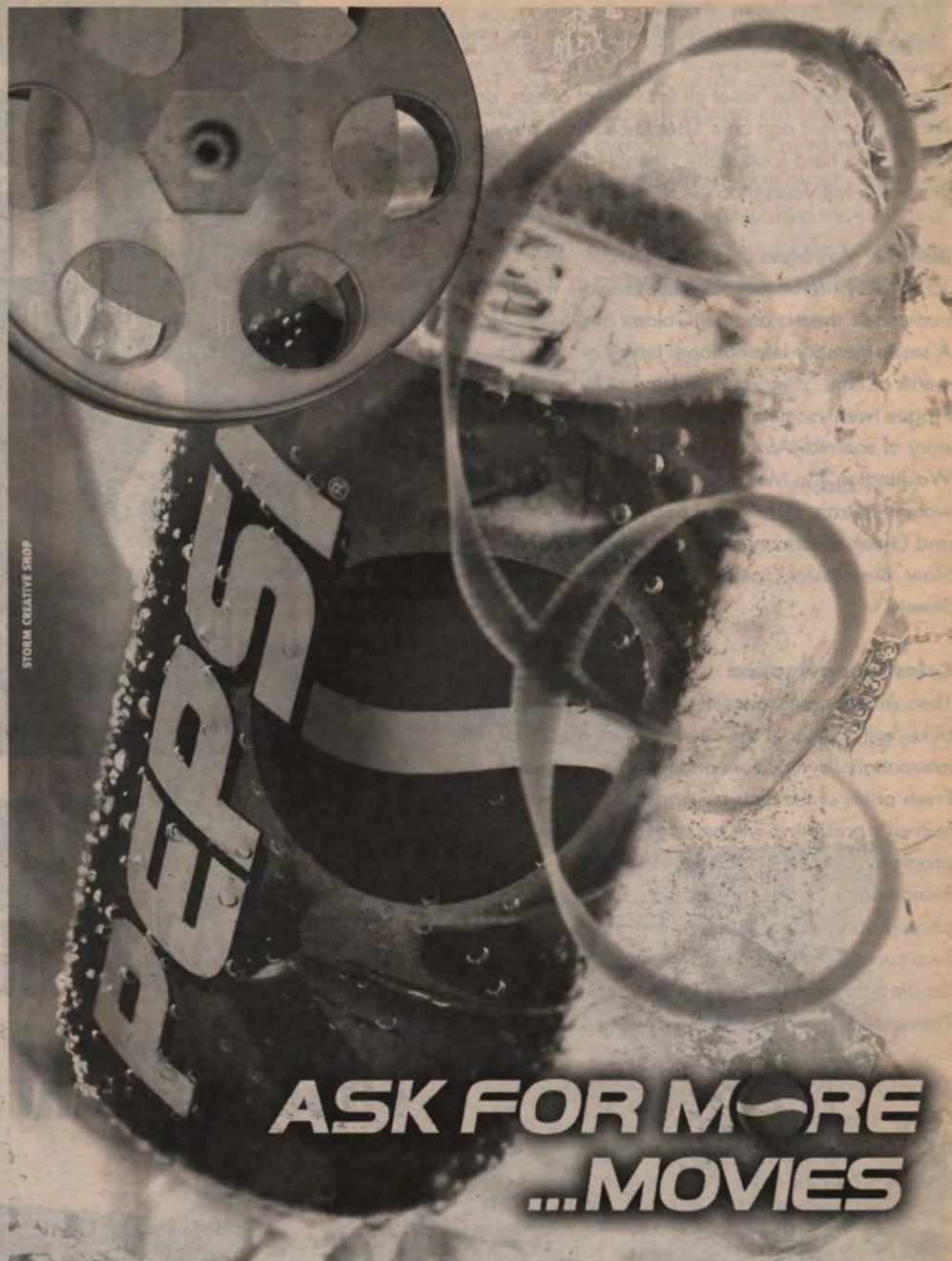
28 διαφορετικές
υπέροχες γεύσεις
(προϊόντα ειδικά παρασκευασμένα
από την NESTLE)

- Ποικιλία
- Ποιότητα
- Ταχύτητα
- Καθαριότητα
- Οικονομία

■ Παράδοση και τροφοδοσία στο χώρο σας
■ Ταχύτατο και πλήρες σερβίς

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΠΑΪΚΟΥ 2, Τ.Κ. 546 25, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 508 114, FAX: 508 115

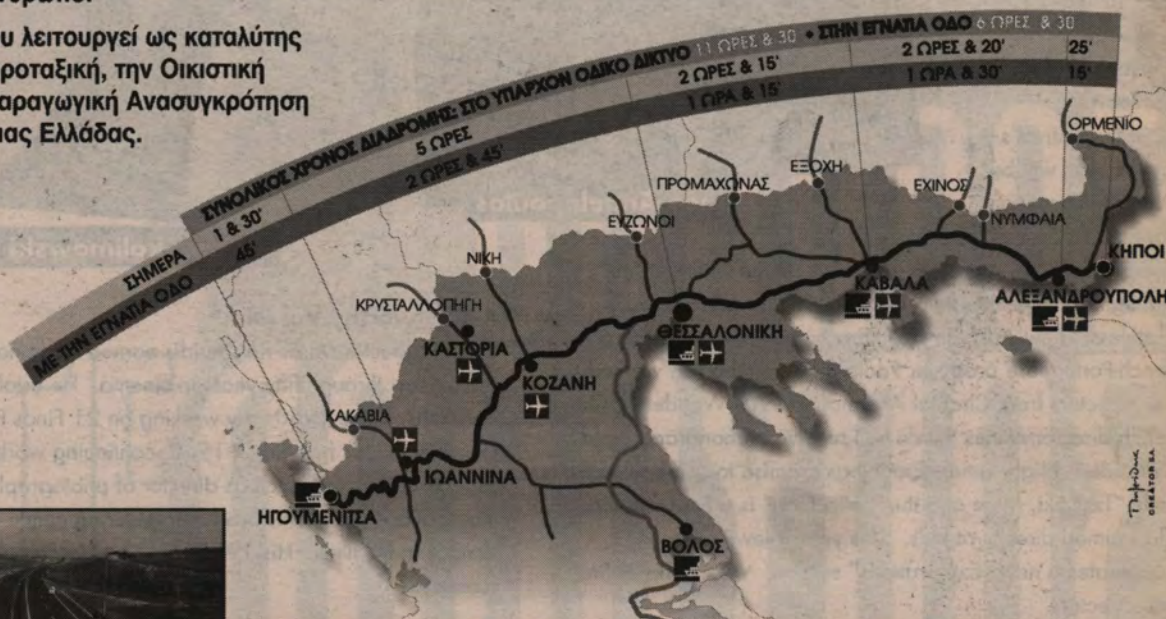

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

Πυλαία - Κήποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβένι)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	121 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (92 χλμ παραδόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Αύγουστο του 2000)	200 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	265 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	94 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2000	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

Soon Thessaloniki's 41st film festival will be a colorful memory, full of cinematic song and dance. We hope that you've enjoyed your solitary walks, large group dinners and hours in front of the screen. Enjoy the last day, remember that films are not made to be judged, and see you here next year!

All That Awards Jazz

Tonight at 8.30 in the Olympion Theater, the distinguished international jury will reveal the winners of the Gold and Silver Alexander competition prizes. This year, the task seems particularly difficult, with such a range of stories and styles. It's nowhere near a perfect art, but it makes for a good excuse to get another look at the likes of Jerzy Skolimowski and the rest of the jury. Awards will also be given for the best Director, Script, Male Lead, Female Lead, and Artistic Achievement. A New York flair to events will be offered by the official closing film, Woody Allen's "Small Time Crooks" with Tracey Ullman and the infamous Hugh Grant, among others.

Grease Lightnin'

Some smartey pants among us have waiting to get their Greek Cinema dose tomorrow, as the festival stretches into one more day, with screenings of this vast array of local movies. The screenings start at noon and go on into the night. The films fall into the following categories: 1) Interesting Documentaries (the crop was quite strong), like the emotional 10-year project "Mourning Rock". 2) Films set in a melancholic, but still beautiful Athens, like "Cheap Smokes" and "2000+1 Moments" 3) B-movie take-off: "Stream" 4) Light Sex Comedies, including any film with an English title including the word "Company" in its title. 5) Family Entertainment. The "The Fading Light" stands alone.

Pangalos and I

The Minister of Culture, Theodoros Pangalos speaks to the press tomorrow at 7pm, at the Royal Theater ("Vasiliko Theatro"). Later that night, at 9.15pm, the State Quality Film Awards will be given, in a televised ceremony. The huge turn-up at this event each year proves that there are many more people interested in local film than one might think.

Dancer in the Dark

Last night, the festival outdid itself in nocturnal offerings (as your headache may already tell you). A party to end all parties ("The Slipper Party") was held at Warehouse C, while New Horizons showed three of its most popular films at the Pavlos Zannas Theatre.

Little Shop of Recycling

Antonis Kokkinos, one of the directors noted for bringing a renaissance of sorts to Greek cinema with his film "End of An Era", was in town yesterday to talk about his latest work, which premiered at the festival, "Dirt Poor, Inc." He noted that the new movie was very different from his previous films. Music's always been important in Kokkinos' work: this time jazz is an important presence. The film's producers were critical of critics vis-à-vis the film. A Greek Film Centre-funded study earlier this year proved that not many Greeks listen to their critics anyway...so they'll judge for themselves on January 19, when the film comes out.

The Thessaloniki Festival: Bigger, Longer and Uncut

The Producer Wiz

Yesterday the festival toasted Portuguese Producer Paolo Branco, whose contribution to European cinema includes over 100 features over the past 20 years. The producer, who started out in the 70s in distribution, had three of his films in last year's Cannes Film Festival. He explained that there is no secret in terms of what audiences want, and talked about the negative influence of television on audiences in the past – and it's potential role in "saving" the situation for European cinema.

Sound of Balkan Music

Yesterday's panel of Balkan directors was so large, and the work so diverse that it was hard to get one's arms around it. But a couple of common points came out of the discussion, flatteringly including the important role of the Thessaloniki festival in bringing regional production together each year. Where else could you find Slovenia's Damjan Kozole talking about humor and ethnic conflict, Bulgaria's Mario Kratsev discussing financing films, and Turkey's Nuri Bilge Ceylan's viewpoints on low-budget filmmaking?

Singing in the Greek Rain

Nikos Panagiotopoulos was also in town yesterday to talk about his music-filled love story about a young singer trying to make it big in the rural Greek music scene. The director's already looking forward to a new film, set on the island of Mykonos.

Cinematic Cat

Greek Radio Television's (ERT) President, Panagiotis Panagiotou was at the festival yesterday, talking about his organization's role in backing local cinema and the role of new technology.

Movie Maker, Superstar

Yesterday too, Sweden's Roy Anderson followed up on a lively discussion at Friday's screening of his film to talk about his film as a reaction against commercial cinema. He also addressed the delicate issue of the role of the crucifixes in his black, millennial comedy; they were intended to start a provocative discussion of the way religious imagery is used in our time for political gain.

Don't Cry For Me, Thessaloniki

From Friday November 10th to Wednesday November 15, 29,600 viewers attended festival films.

Countryside Story

When you're a film lover, you're a film lover all the way, from your first cigarette to your last dying day – regardless of geography. The festival made this easier this year with a series of screenings – November 10 to 19 – in towns throughout Greece's north. The films included works like Tony Gatlif's "Vengo".

Victory, Victoria

Today, at 2.30, the critics will have their day, with awards being given out by the European critic's organization FIPRESCI, Greece's critic's union (PEKK), and last, but not least Greece's "Cinema" magazine (a hotbed of friendly cinematic knowledge.)

Quote/unquote: "Don't put Greek film on the firing line." – Producer Dionysus Samiotis.

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΑΡΑΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 83 - ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΜΟΡΟΥΔΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΟΡΜΠΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΟΦΙΛΙΔΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΛΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΤΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΝ ΕΚΔΟΣΗ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

